n. 2°
99

G 78 Inc fol 12999

H. 12999
BMC IV, 107 (außer diesem das einzige bekannte Ex.) – inzwischen einzige weitere Ex. bekannt (1974)
Am

Württ.
Landes-
bibliothek
Stuttgart

Württ.
Landes-
bibliothek
Stuttgart

S 1967. 18

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart

Ex libris D. D. Antonij Albrighetti ...

E ADSCRIPTIS NVMERO NONINGENTIS: DIALETICIS: MORALIBVS: PHYSICIS: MATHEMATICIS: Methaphyſicis: Theologicis: Magicis: Cabaliſticis: cū ſuis: tum ſapientum Chaldeorum: Arabum: Hebreorum: Græcorum: Aegyptiorum: latinorumq; placitis diſputabit publice Iohanes Picus Mirandulanus concordie Comes: in quibus recitandis non Romanæ linguæ nitorem Sed celebratiſſimorum Pariſienſium diſputatorū dicendi genus eſt imitatus: propterea ꝙ eo noſtri temporis philoſophi pleriq; omnes utuntur. Sunt autem diſputanda dogmata: quo ad gentes attinet & ipſos hereſiarchas ſeorſum poſita: quo ad partes philoſophie promiſcue quaſi per ſatyram omnia ſimul mixta.

¶ Concluſiones ſm doctrinam latinorum philoſophorū & theologorum Alberti Magni: Thomæ Aquinatis: Henrici Gandaueñ. Iohannis Scoti: Egidii Romani: & Franciſci de Maironis.

CONCLVSIONES SECVNDVM ALBERTVM NVMERO .XVI.

¶ Species intelligibiles non ſunt neceſſariæ: & eas ponere non eſt bonis peripateticis conſentaneum.

¶ Corruptis omnibus indiuiduis ſpeciei humanæ hæc eſt uera. homo eſt animal.

¶ Hæc eſt in quarto modo dicendi per ſe. homo eſt homo.

¶ In quolibet puncto materiæ ſunt per habitum inchoationis poteſtatiuum eſſentiæ omnium formarum naturalium materiæ coeternæ ſm philoſophos concreate ſm fidem.

¶ Forma in intenſione & remiſſione non uariatur ſm eſſentiam ſed ſm eſſe.

¶ Anima ſeparata intelligit per ſpecies ſibi a principio ſui eſſe cō creatas: quibus dum eſt in corpore aut nunq̄ aut raro utitur.

¶ Sonus fertur ſm eſſe reale uſq; ad principium nerui auditiui.

¶ Lumen non habet in medio niſi eſſe intentionale.

¶ Organum auditus eſt neruus expanſus ad concauum auris.

¶ Obiectum per ſe & proprie ſenſus communis eſt magnitudo ut bene dixit Auicenna.

a

⸿Stat ſpeciem cuius dicimur reminiſci eſſe totaliter deperditaꝫ & abolitam.
⸿Non introducitur uegetalis anima ante ſenſualem: nec ſenſualis ante rationalem ſed tota ſimul.
⸿Licet ad receptionem ſpeciei concurrat ſenſus paſſiue ad iudicandum tamen de ſenſibili actiue concurrit.
⸿Corpus mobile eſt ſubiectum ſcientiæ naturalis.
⸿Corpis in eo ꝙ corpus cōſidedratō ad Methaphyſicū ſpectat.
⸿Potentia reſpectiua materiæ non addit ſupra materiam rem ſed rationem.

CONCLVSIONES SECVNDVM THOMAM NVMERO .XXXXV.

⸿Si ſpiritus a filio non procederet: a filio non diſtingueretur.
⸿Proceſſus ſpiritus ſancti temporalis attenditur ſm dona gratiæ gratum facientia.
⸿Contingens rerum quæ ſunt erunt aut fuerūt exiſtentia ideo deo ab æterno fuit infallibiliter nota: quia fuit æternitati eius præſentialiter præpoſita.
⸿Contingentia ad utrumlibet futurorum cognitorum a deo ſimul ſtat cum infallibilitate diuinæ ſcientiæ.
⸿Quodcunqꝫ contingens deus ſciuit eſſe futurum neceſſario ſciuit illud eſſe futurum.
⸿Ex diuina bonitate poteſt ſummi ratio prædeſtinatōis aliquorum & reprobationis aliorum: & ſola diuina uoluntas eſt ratio ꝙ iſtos reprobet & illos eligat in gloriam.
⸿Licet dei uoluntas conſequens ſemper impleatur: non tamen neceſſitatem rebus uolitis generaliter imponit.
⸿Nec habens gratiam poteſt etiam de potentia dei abſoluta deo non eſſe acceptus ad uitam æternam nec non habens eſſe acceptus.
⸿Opus ab anima charitate formata elicitum meretur æternam gloriam decondigno.
⸿Potuerunt tres pſonæ diuinæ ſimul ſuppoſitare unā naturam.
⸿Virtutes morales & cardinales remanebunt in patria poſt reſurrectionem.

¶ Beatitudo eſt eſſentialiter in actu intellectus.
¶ Correlarium. Nec fruitio: nec aliquis actus uolũtatis eſt eſſen tialiter beatitudo.
¶ Sacramenta noue legis ſunt cauſa gratiæ: non ſolum ſine qua non: Sed per quam.
¶ Verum corpus Chriſti eſt in cœlo localiter: in altari ſacramen taliter.
¶ Impaſſibilitas corporum poſt reſurrectionem erit ex pleno do mino animæ ſuper corpus.
¶ CHriſtus in ultimo iudicio iudicabit non ſolum in natura hu mana: Sed etiam ſm naturam humanam.
¶ Licet defendi poſſit quoquomodo creaturã poſſe creare: ratio nabilius tamen eſt credere potentiam creandi creaturæ commu nicari non poſſe.
¶ Aeuum eſt ſubiectiue in angelo beatiori.
¶ Non põt eſſe peccatũ in uoluntate: niſi ſit defectus in ratione.
¶ Non põt per dei potentiam idem corpus eſſe ſimul in diuerſis locis.
¶ Non eſt ſub eadem ſpecie angelorum plurificatio.
¶ Deus per ſpeciem non uidetur: Sed ipſe per ſuam eſſentiam intellectui applicatur ut ſpecies intelligibilis.
¶ Vnum ſupra ens non addit niſi priuationem diuiſionis.
¶ Subiectum & propria paſſio realiter diſtinguuntur.
¶ Forma generatur per accidens.
¶ Materia ſignata: eſt principium indiuiduationis.
¶ Eadem eſt numero qualitas a ꝑncipio alteratõis uſq; ad fine3.
¶ Tota libertas eſt in ratione eſſentialiter.
¶ In generatõe ſubſtantiali fit reſolutio uſq; ad materiã primam.
¶ Ens dicit immediate decem conceptus ita inter ſe unitos ut nõ unius ſint ſed ad unum.
¶ Eſſentia & exiſtentia in quolibet creato realiter diſtinguũtur.
¶ De eadem re nullo modo actu diſtincta extra anima3 poſſunt uerificari contradictoria.
¶ Materia nullum dicit actum entitatiuum poſitiuum.
¶ Nulla uirtus moralis præter iuſtitiã eſt ſubiectiue in uolũtate.
¶ Hæc propoſitio. Homo eſt riſibilis non eſt in ſecundo modo

dicendi per ſe.
¶ Duo accidētia ſolo numero differētia nō ſunt in eodē ſubiecto
¶ Grauia & leuia a nullo alio motore mouentur q̃ uel a generante uel a remouente prohibens.
¶ Grauia potius ſeipſis: q̃ a ſeipſis mouentur.
¶ Phantaſma eſt agens ſecundarium & inſtrumentale in productione ſpeciei intelligibilis.
¶ Difficultas intelligendi & ex parte ipſius intellectus & ex parte ipſius intelligibilis prouenire poteſt.
¶ Potentiæ animæ ab anima realiter diſtinguuntur.
¶ Q uiditates in particulari a Methaphyſico non cōſiderantur.
¶ Implicat contradictionem: materiam eſſe ſine forma.
¶ Non eſt ponenda in deo idea materiæ primæ.
¶ Non ſunt ponendæ ideæ generum.

CONCLVSIONES SECVNDVM FRANCISCVM NVMERO .VIII.

¶ Ideo hæc eſt falſa. Eſſentia generat: quia eſſentia eſt ultimate abſtracta & generat formaliter prædicatur.
¶ Poteſt uideri eſſentia ſine perſonis: & una perſona ſine alia.
¶ Voluntas poteſt non frui oſtenſo obiecto fruibili.
¶ Ens denominatiue dicitur de deo.
¶ Q uiditates habent ab æterno ſuum eſſe formale a ſe non ab extrinſeco.
¶ Nulla diffinitio adæquat diffinitum.
¶ Pluralitas formalitatum ſtat cum idemptitate reali.
¶ Eſſe non eſt de quiditate dei: Sed dicit̃ de eo in ſecundo modo

CONCLVSIONES SECVNDVM IOHANEM SCOTVM NVMERO .XXII.

¶ Charitas non eſt diſtinctus habitus ab habitu gratiæ quo mediante ſpiritus ſanctus animam inhabitat.
¶ Idea lapidis non eſt aliud q̃ lapis productus a diuino intellectu in eſſe intelligibili quod eſt eſſe ſm quid exiſtens in mente diuina ſicut cognitum in cognoſcente.
¶ Q ui dixerit perſonas in diuinis abſolutis proprietatibus diſtingui: catholicæ ueritati non repugnabit.

¶In Chriſto fuerunt duo eſſe.
¶Praxis eſt operatio alterius potentiæ ab intellectu apta nata conformiter elici rationi rectæ ad hoc ut ſit recta.
¶Vnumquodq; indiuiduum eſt indiuiduum per propriam differentiam indiuidualem quæ dicitur hecheitas.
¶Ens dicitur de deo & creatura uniuoce in quid.
¶Ens de ſuis paſſionibus & ultimis differentiis quiditatiue non prædicatur.
¶In Chriſto non fuit ſcientia acquiſita.
¶In appetitu ſuperiore ponende ſunt uirtutes.
¶Gratia eſt ſubiectiue in uoluntate non in eſſentia animæ.
¶Corpus Chriſti ex ſe fuit inpaſſibile.
¶De potentia dei abſoluta poſſibile eſt culpam originalem deleri ſine infuſione gratiæ.
¶Poſt paſſionem Chriſti potuerunt cerimonialia ueteris legis ſine peccato obſeruari.
¶Per hæc uerba preciſe (Hoc eſt corpus meum) non expreſſis uerbis predentibus. ſcilicet pridie q̃ pateretur: non poteſt conſecrari.
¶Relatio creaturæ ad deum eſt idem realiter fundamento: diſtincta formaliter & ex natura rei.
¶Quælibet alia relatio a fundamento realiter diſtinguitur.
¶Aliquid poteſt mouere ſeipſum de actu uirtuali ad actum formalem.
¶Actus intelligendi ab obiecto & intellectu tanq̃ duobus agentibus partialibus: ut quod cauſatur.
¶Actus intelligendi nobiliori modo cauſatur ab intellectu q̃ ab obiecto quodcunq; ſit obiectum: modo non ſit beatificum.
¶Subſtantia non cognoſcitur per ſpeciem propriam.
¶Habitus actum producit ut cauſa partialis effectiua.

CONCLVSIONES SECVNDVM HENRICVM GANDAVENSEM NVMERO .XIIII.

¶Datur lumen ſuperius lumine fidei: in quo Theologi uident ueritates theologicæ ſcientiæ.
¶Paternitas eſt principium generandi in patre.

¶ Proceſſiones diſtinguuntur in diuinis penes intellectum & uoluntatem.
¶ Iſta propoſitio non eſt concedenda: eſſentia eſt pater filii.
¶ Demones & animæ peccatrices patiuntur ab igne in quãtum calidus eſt afflictione eiuſdem rationis cum ea qua affliguntur corpora.
¶ Operationes angelorum menſurantur tempore diſcreto.
¶ Angeli intelligunt per habitũ ſcientialem ſibi connaturalem.
¶ Iraſcibilis & concupiſcibilis ita diſtinguuntur in appetitu ſuperiori ſicut in inferiori.
¶ Habere aliquiditatiuam & diffinibilem realitatem commune eſt figmentis & non figmentis.
¶ Amicitia eſt uirtus.
¶ Ratitudo formaliter cuiuſlibet creati eſt reſpectus.
¶ Ad hoc ut ſit mutuitas realis relatõnis requiritur ꝙ fundamentum ex ſua natura ordinetur ad aliud tanquam ad ſuam perfectionem.
¶ Relatio non diſtinguitur a fundamento realiter.

CONCLVSIONES SECVNDVM EGIDIVM ROMANVM NVMERO .XI.

¶ Potentia generandi in diuinis: nec eſt eſſentia diuina preciſe & abſolute ſumpta: nec relatio uel proprietas: nec conſtitutum ex ambobus: nec alterum iſtorum cum incluſione alterius: Sed eſt eſſentia cum modo relatiuo.
¶ Theologia nec eſt practica nec ſpeculatiua: Sed affectiua.
¶ Deus ſub ratione glorificatoris eſt ſubiectum in Theologia.
¶ Pater & filius non ſolum duo ſpirantes: Sed etiam duo ſpiratores dici poſſunt.
¶ Angeli non fuerunt creati in gratia.
¶ Ideo angelus eſt obſtinatus & inpenitens: quia ſubtracti ſunt ei diuini impetus ſpeciales.
¶ Superior angelus illuminat inferiorem: non quia ei uel obiectum preſentet luminoſum: uel quod in ſe eſt unituꝫ illi particulariſet & diuidat: Sed quia inferioris intellectum cõfortat & fortificat.

¶ Senſus guſtus ut guſtus eſt: non ſolum ſaporabile: Sed humidum percipit.

¶ Calor ſi ſit etiam ſeperatus ignem generare poterit.

¶ Ad hoc ꝙ aliqua ſcientia alteri non ſubalternetur ſufficit ꝙ faciat reductõem ad per ſe nota in ſuo genere abſtractionis.

¶ Dato uacuo ſi aliquid in eo moueatur: in inſtanti mouebitur.

¶ Concluſiones ſm doctrinam Arabum qui ut plurimum peripateticos ſe profitent̃ Auenroem: Auicennam: Alpharabium: Auempacem: Iſaac: Abumaron: Moyſem: & Maumeth.

CONCLVSIONES SECVNDVM AVENROEM NVMERO .XLI.

¶ Poſſibilis eſt prophetia in ſomnis per illuſtrationem intellectus agentis ſuper animam noſtram.

¶ Vna eſt anima intellectiua in omnibus hominibus.

¶ Fœlicitas ultima hominis eſt cũ continuatur intellectus agens poſſibili: ut forma: quam continuationem & latini alii quos legi & maxime Iohanes de Gandago peruerſe & erronee intellexit: qui non ſolum in hoc: Sed ferme in omnibus quæſitis Philoſophiæ: doctrinam Auenrois corrupit omnino & deprauauit.

¶ Poſſibile eſt tenendo unitatem intellectus: animam meam ita particulariter meam ut non ſit mihi communis cum omnibus remanere poſt mortem.

¶ Quodlibet abſtractum dependet a primo abſtracto in triplici genere cauſæ: formalis: finalis: & efficientis.

¶ Impoſſibile eſt eandem ſpeciem ex propagatõne & ex putrefactione generari.

¶ Deus primum mobile non ſolum ut finis: ſed ut uerum efficiens & proprius motor mouet.

¶ Quilibet motor cœli eſt anima ſui orbis faciens cum eo magis unum ſubſtantialiter: q̃ fiat ex anima bouis & ſua materia.

¶ Correlarium. Anima cœli priꝰ dat ſuo orbi eſſe nobile & perfectum q̃ ei det motum.

¶ Cœlum eſt corpus ſimplex: nõ cõpoſitũ ex materia & forma.
¶ Tres modi per ſe ſunt ad demonſtrationem utiles. Primus. Secundus & Quartus.
¶ In omni demonſtratione præterq̃ in demonſtratione ſimpliciter fieri poteſt circulatio.
¶ Grauia & leuia mouẽt ſe per accidens mouendo mediũ per ſe.
¶ Cœli nõ ſunt idem in genere: diuerſi in ſpecie ut credidit Auicenna.
¶ Nulla ſcientia probat ſuum ſubiectum eſſe: nec partem principalem ſui ſubiecti.
¶ Vniuerſalia ſunt ex parte rei in potentia tantum actu autem per operationem animæ.
¶ Dimenſiões interminate ſunt coeternæ materiæ præcedentes in ea quamlibet formam ſubſtantialem.
¶ Quælibet intelligẽtia præter primã nõ intelligit niſi primã.
¶ Nulla eſt uia ad probandum ſimpliciter abſtractum eſſe præter uiam æternitatis motus.
¶ Quicquid eſt in genere: eſt corruptibile.
¶ Subiectum Methaphyſicæ eſt ens in eo quod ens.
¶ Diffinitões ſubſtantiarum naturalium: materiam non dicũt niſi conſequtiue.
¶ Demonſtratio ſeptimi Phyſicorum: ꝙ omne quod mouetur: mouetur ab alio: eſt demonſtratio ſigni & nullo modo cauſæ.
¶ Nulla potẽtia actiua quæ ſit mere neutra & indifferẽs ad agere uel non agere põt ex ſe determinari ad alterum agendum.
¶ Vnum relatiuorum conuenientiſſime per reliquum definitur.
¶ Exemplum Ariſtotelis in ſecũdo Methaphyſicæ de nicticorace reſpectu ſolis: non denotat impoſſibilitatem: ſed difficultatẽ alioquin natura aliquid ocioſe egiſſet.
¶ Propoſitio neceſſaria quæ ab Ariſtotele in libro priorum contra poſſibilem & inuentam diſtinguitur: eſt illa quæ eſt ex terminis neceſſariis.
¶ Ad diſpoſitionem termini neceſſarii: requiritur ut ſit terminus per ſe unus.
¶ Cum Ariſtoteles dixit ex maiori neceſſaria & minore inuenta

concludi concluſionem neceſſariam: intelligendum eſt de mino re quæ eſt inuenta per ſe: neceſſaria per accidens.

¶ Sub æquinoctiali non põt eſſe habitatio naturalis uiuentibus

¶ In cœlo eſt naturaliter dextrum: & illud non mutatur quãuis partes orbis mutentur.

¶ Qui ponit animã formam cõplexionalem: negat cãm agentẽ.

¶ Vnum methaphyſicum: dicit priuatõnem diuiſibilitatis: non actu: ſed aptitudine.

¶ Vnum methaphyſicum eſt fundamẽtum unius Arithmetici.

¶ Numerus ꝓciſe ita repitur in abſtractis ſicut in materialibus.

¶ Eſſentia uniuſcuiuſq; rei & ſuum exr̃e: idem ſunt realiter.

¶ Quiditas & eſſentia diuerſificãtur in quolibet præter primũ.

¶ Subſtantia eſt prior accidente non ſolum natura ſed tp̃e.

¶ De materia ut materia eſt conſiderat Phyſicus.

¶ Eſſentia cuiuſlibet intelligentiæ eſt ſubſtantialiter ad aliquid.

¶ Dato per impoſſibile ꝙ daretur materia quæ corruptiõis principium nõ eſſet adhuc ſi cœlum ex tali materia & forma eſſet uere compoſitum æternum eſſe non poſſet.

¶ Finis non cauſat finaliter ſm ſuum eſſe conceptum: ſed ſm ſuum eſſe reale.

CONCLVSIONES SECVNDVM AVICENNAM NVMERO .XII.

¶ Præter ſyllogiſmum cathegoricum & hypoteticum: datur genus ſyllogiſmorum compoſitiuorum.

¶ Licet in nullo ſyllogiſmo qui ſit actu uel potentia cathegoricus ex duabus negatiuis concludi poſſit: põt tñ hoc fieri in ſyllogiſmo compoſitiuo: ut.ſ.ex duabus negatiuis concludatur.

¶ In cœlo eſt materia eiuſdem rationis cum materia inferiorum.

¶ Non põt in aĩa eſſe notio intelligibilis ſine actuali intellectõe.

¶ Poſſibile eſt hominem ex putrefactione generari.

¶ Eſſentia rei: materiam propriam & formam complectitur.

¶ Prima ſubſtantia prior eſt qualibet ſubſtantia habẽte habitudinem ad operatõem tranſeuntem quæcunq; ſit illa: alicuius cauſæ ſiue formalis: ſiue materialis: ſiue efficientis: ſiue finalis.

¶ Ab uno ſimplici in fine ſimplicitatis non prouenit niſi unum.

¶Odor ſm eſſe reale & non intentionale uſq; ad ſenſum multi/
plicatur.
¶Propoſitio dicens q; ſenſibile ſupra ſenſum poſitum non facit ſenſationem: non eſt uera niſi per accidens.
¶Organum odoratus ſunt caruncule mamillares in anteriori cerebri parte conſtitutæ.
¶Nec particularis affirmatiua poſſibilis conuertitur ſemper in affirmatiuam poſſibileʒ: nec neceſſaria particularis affirmatiua in neceſſariam: ut credidit Ariſtoteles.

CONCLVSIONES SECVNDVM ALPHA RABIVM NVMERO .XI.

¶Primum quod eſt neceſſarium in demonſtratione nõ eſt quod diffiniuit Ariſtoteles primo poſterio℞: ſed ſic debet diffiniri: Primum eſt illud quod ita eſt uniuerſalius ſubiecto: ut tamẽ de ſubiecti genere non prædicetur.
¶Diffinitio generis quam dabit Porphyrius mala eſt: Sed ſic debet diffiniri. Genuſ eſt quod duorum uniuerſalium eſt uniuerſalius.
¶Summum hominis bonum eſt perfectio per ſcientias ſpeculatiuas.
¶Cum dicit Ariſtoteles omnem doctrinam & omnem diſciplinam fieri ex præexiſtenti cognitione: intelligende ſunt per doctrinam & diſciplinam cognitio diffinitiua & argumentatiua.
¶Intentio dici de omni ſm Ariſtotelem eſt talis q; prædicatum dicitur de ſubiecto: & de omni eo quod eſt ſubiectum actu uel potentia poſſibilitate contingentiæ non neceſſitatis.
¶Qui crediderit intentionem dici de omni eſſe aliã ab ea quã dixit præcedens concluſio defendere non poteſt Ariſtotelem a Theophraſto: q; ex maiori neceſſaria & minori inuenta ſequatur concluſio neceſſaria.
¶Poſſibile quod diffinit Ariſtoteles in libro Priorum: eſt commune ad poſſibile & ad inuentum: ut contra diſtinctũ neceſſario.
¶Non poteſt intelligi accidens etiam in abſtracto non intelligendo ſubiectum.

¶ Species ſunt in medio: medio modo inter eſſe ſpirituale & materiale.
¶ Quelibet ſpecies ſm̃ eſſe ſpirituale: eſt formaliter cognitio.
¶ Actualis cognitio ſenſus communis apprehendentis phantaſma ut ſenſibile: eſt ſomnium.

CONCLVSIONES SECVNDVM ISAAC NARBONENSEM NVMERO .IIII.

¶ Ponere intellectum agentem non eſt neceſſarium.
¶ Intentio prima eſt quiditas rei obiectiue relucẽs in intellectu.
¶ Motus eſt ſenſibile commune a ſenſu exteriori abſq; actione alterius uirtutis cognoſcibile.
¶ Corpora cœleſtia non largiuntur formaliter inferioribus niſi caliditatem.

CONCLVSIONES SECVNDVM ABVMARON BABYLONIVM NVMERO .IIII.

¶ De nulla re quæ in mundo ſit actu corruptibilis habet deus ſolicitudinem.
¶ Intellectus agens nihil aliud eſt q̃ deus.
¶ Cœlum calefacit inferiora per lumen ſuum ſuper ea cadens.
¶ Actus ipſi intellectus intrinſece: res autem intellectę extrinſece dicuntur ueræ uel falſæ.

CONCLVSIONES SECVNDVM MOYSEM AEGYPTIVM NVMERO .III.

¶ Demonſtratio octaui phyſicorũ ab Ariſtotele ad ꝓbandum primum motorem adducta: aliquid probat ſpeciale primo.
¶ Scientia Methaphyſicæ non eſt una ſcientia.
¶ Simplicitas primi & omnimoda immaterialitas probari nõ poteſt per cauſalitatem efficientem motus: ſed per finalem tm̃.

CONCLVSIONES SECVNDVM MAVMETH TOLLETINVM NVMERO .V.

¶ Relatio nullam rem dicit extra animam.
¶ Species rerum repreſentatiue ſunt reductiue in prædicamento in quo ſunt res repreſentatę.
¶ Senſibilia communia proprias ſpecies ad ſenſus multiplicant diſtinctas a ſpeciebus ſenſibilium propriorum.

¶Senſus tactus non eſt unus ſenſus.
¶De nulla re an exiſtat poteſt quærere aliquis artifex ſpecialis.

CONCLVSIONES SECVNDVM AVEMPA CEM ARABEM NVMERO .II.

¶In cœlo eſt materia alterius rationis a materia inferiorum.
¶Lux & color eſſentialiter non differunt.

¶Concluſiones ſm græcos qui peripateticam ſectam profitentur: Theophraſtum: Ammonium: Simplicium: Alexādrum: & Themiſtium.

CONCLVSIONES SECVNDVM THEO PHRASTVM NVMERO .IIII.

¶Si cœlum inanimatum eſſet: eſſet quocunq; animato corpore ignobilius: quod dicere impium eſt in Philoſophia.
¶Quiditas eſt ſola forma.
¶Ita ſe habet intellectus agens ad producenda intelligibilia in poſſibilem intellectum: ſicut ſe habet forma artis ad producendas formas in materiam artis.
¶Deus mouet cœlum ut finis.

CONCLVSIONES SECVNDVM AMMO NIVM NVMERO .III.

¶Diffinitio de anima data ab Ariſtotele in qua dicitur. Anima eſt actus corporis: cum de rationali: de qua principaliter datur: intelligitur accipienda eſt cauſaliter non formaliter.
¶Anima rationalis non unitur immediate corpori organico.
¶Cum dicit Ariſtoteles ꝙ oportet prima principia ſemper permanere: nihil aliud intendit niſi ꝙ in qualibet tranſmutatione reperiuntur.

CONCLVSIONES SECVNDVM SIMPLI CIVM NVMERO .VIIII.

¶Cognoſcere actum ſuum non eſt commune cuilibet ſenſui exteriori: ſed humanis ſenſibus eſt ſpeciale.
¶Ariſtoteles in libro de anima nō tractat niſi de pte rationali.
¶Cum anima in ſe pfecte redit: tunc intellectus agens a b intelle

ctu poſſibili liberatur.

¶ Eadem pars rationalis: ut ſeipſam exiens: dicit' intellectus poſ ſibilis: ut uero eſt talis ut ſeipſam ut poſſibilis eſt poſſit perficere dicitur intellectus agens.

¶ Eadem pars rationalis ut extra ſe uadens & procedens perficitur ſpeciebus quæ in ipſa ſunt ut manens eſt dicitur intellectus in habitu.

¶ Sciri poteſt ex præcedentibus cōcluſionibus quare intellectus agens quandoq; arti: quandoq; habitui: quandoq; lumini aſſimilatur.

¶ Paſſio a ſenſibili facta: in organo ſolo: ſenſatio: in anima ſola: recipitur.

¶ Sicut lumen colores non facit colores: ſed præexiſtentes colores potētia uiſibiles: facit actu uiſibiles: ita intellectus agens non facit ſpecies cum non eſſent prius: Sed actu præexiſtentes ſpecies potentia cognoſcibiles: facit actu cognoſcibiles.

¶ Cum dicit Ariſtoteles non recordari nos poſt mortem quia paſſiuus intellectus corrumpitur: per paſſiuum intellectum: poſſibilem intellectum intelligit.

CONCLVSIONES SECVNDVM ALEXANDRVM APHRODISEVM NVMERO.VIII.

¶ Anima rationalis eſt immortalis.

¶ Cuilibet cœlo preter animam quæ mouet eum efficienter: propria aſſiſtit intelligentia: quæ illum mouet ut finis: ab anima tali ſm ſubſtantiam omnino diſtincta.

¶ Nullam diffinitionem etiam naturalem ex Ariſtotelis ſententia ingreditur materia.

¶ Deus nec mala: nec priuationes intelligit.

¶ Numerus abſtractorum de quo agit Ariſtoteles in duodecimo Methaphyſicæ non eſt numerus motorum: Sed numerus intelligentiarum: quæ ſunt fines motus.

¶ Cum dicit Ariſtoteles nono Methaphyſicæ ſeparata & diuina: aut totaliter ſciri a nobis: aut totaliter ignorari: intelligendum eſt de ea cognitione quæ his contingit qui iam ad ſummā intellectus actuationem peruenerunt.

¶ Sicut primus intellectus inter omnes intellectus primo ſe intelligit: alia ſecundario: ita ultimus intellectus inter omnes intellectus primo alia a ſe: & ſeipſum ſecundario intelligit.

¶ Methaphyſicus & Dialeticus æque de omnibus diſputãt Sed ille demonſtratiue hic probabiliter.

CONCLVSIONES SECVNDVM THEMISTIVM NVMERO .V.

¶ Intellectus poſſibiles qui illuminantur tantũ plures ſunt agentes participati illuminãtes & illuminati. Plures quoqꝫ ſunt. agẽs illuminans tantum unus.

¶ Intellectus agens illuminans tantum credo ſit illud apud Themiſtium quod eſt matatron in cabala.

¶ Scientia de anima eſt media inter ſciẽtias naturales & diuinas.

¶ Præter duas ſpecies demonſtrationis quia quas ponit Ariſtoteles tertia alia ponenda eſt & eſt cũ una proprietas per coeuam proprietatem demonſtratur.

¶ Propoſitio eſt per ſe cum uel ſubiectum diffinit prædicatum uel prædicatum ſubiectũ uel ambo diffiniunt̃ per idem tertium.

¶ Concluſiones ſm̃ doctrinam Philoſophorum qui Platonici dicuntur Plotyni ægiptii: Porphyrii tyrii: Iamblici chalcidei: Procli Licii: & Adelandi arabis.

CONCLVSIONES SECVNDVM PLOTINVM NVMERO .XV.

¶ Primum intelligibile non eſt extra primum intellectum.

¶ Non tota deſcendit anima qum deſcendit.

¶ Omnis uita eſt immortalis.

¶ Anima quæ peccauit uel in terreno uel in aereo corpore poſt mortem bruti uitam uiuit.

¶ Anima irrationalis eſt idolum animæ rationalis ab ea dependens ſicut lumen a ſole.

¶ Ens: uita: & intellectus in idem coincidunt.

¶ Fœlicitas hominis ultima eſt cum particularis intellectus noſter totali primoqꝫ intellectui plene coniungitur.

¶ Ciuiles uirtutes: uirtutes ſimpliciter non ſunt appellande.
¶ Non fit aſſimilatio ad diuina per uirtutes etiam purgati animi niſi diſpoſitiue.
¶ In Ratõne ſimilitudines rerum ſunt et ſpecies: in intellectu uere ipſa entia.
¶ Conſumatæ uirtutis eſt etiam primos motus amputare.
¶ Improprie dicitur ꝙ intellectus ideas inſpiciat uel intueatur.
¶ Quæ neceſſaria animali ſunt: neceſſaria pn̄t dici: ſed nõ bona.
¶ Sicut accidentalis fœlicitas animaduerſione indiget: ita ſubſtantialis fœlicitas per carentiam animaduerſionis non ſolũ non deperditur: ſed roboratur.
¶ Homo qui ad fœlicitatem iam peruenit per freneſim aut litargiam ab ea non impeditur.

CONCLVSIONES SECVNDVM ADELANDVM ARABEM NVMERO.VIII.

¶ Intellectus agens nihil eſt aliud q̃ pars animæ quæ ſurſum manet & non cadit.
¶ Anima habet apud ſe rerum ſpecies: & excitatur tantum ab extrinſecis rebus.
¶ Ad complementum præcedentis concluſionis quam non ſolum Adelandus: ſed omnes Mauri dicunt dico ego illas ſpecies actu & ſubſtantialiter eſſe in parte quæ nõ cadit: & recipi de nouo & accidentaliter in parte quæ cadit.
¶ Maior pars rerum quæ in ſomnis innoteſcunt aut per purgationem animæ: aut per indemoniationem: aut per meram ſpiritus reuelationem innoteſcunt.
¶ Quod ſcribit Tabet Chaldeus de dormitõne ſuper Epar in reuelatione ſomniorum recte intelligetur ſi ad hoc dictum dicta Platonis in Timeo concordauerimus.
¶ Quia ſicut dixit Abdala uidere ſomnia eſt fortitudo imaginationis: intelligere ea eſt fortitudo intellectus: ideo qui uidet ea ut plurimum non intelligit ea.
¶ Anima eſt fons motus & gubrrnatrix materiæ.
¶ Tranſcorporationem animarum crediderũt omnes ſapientes Indorum Perſarum Aegiptiorum & Chaldeorum.

CONCLVSIONES SECVNDVM POR PHYRIVM NVMERO .XII.

❡Per patrem apud Platonem intelligere debemus cauſam quæ a ſeipſa totum effectum producit: per factorem eam quæ materiam accipit ab alio.

❡Opifex mundi eſt ſupermundana anima.

❡Exemplar non eſt aliud q̃ intellectus ipſius opificis animæ.

❡Omnis anima participans uulcanio intellectu ſeminatur in lunam.

❡Ex præcedenti concluſione elicio ego cur omnes Teutones bonæ corporaturæ & albi coloris.

❡Ex eadem concluſione elicio cur omnes Teutones apoſtolicæ ſedis ſint reuerentiſſimi.

❡Sicut Apollo eſt intellectus ſolaris: ita Aeſculapius eſt intellectus lunaris.

❡Ex præcedenti concluſione elicio ego cur luna in aſcendente dat ſanitatem nato.

❡Duplex eſt malorum demonum genus: alterum animæ ſunt & ſubſtantiales demones: alterũ materiales potentiæ & accidentales demones.

❡Duplex genus demonum de quibus dixit ſm Porphiriũ præcedens concluſio nihil credimus eſſe aliud q̃ membrorum legem & poteſtates harum tenebrarum: de quibus apud Paulum: Quamuis de quiditate & ſubſtantia harum poteſtatum eos non credo conuenire.

❡Plato in principio tractatus Timei de extremis tantum determinat id eſt de eo quod uere eſt nullo modo genitum: & de eo quod uere genitum nullo modo ens. De mediis nihil: quorum alterum ens & genitum alterum genitum & ens.

❡Deus ubiq; eſt quia nullibi eſt: Intellectus ubiq; eſt quia nullibi eſt: Anima ubiq; eſt quia nullibi eſt: Sed deus ubiq; & nullibi reſpectu omnium quæ poſt ipſum: Intellectus aũt in deo quidem eſt ubiq; autem & nullibi reſpectu eorum quæ poſt ipſum. Anima in intellectu & deo ubiq; autem & nullibi reſpectu corporis.

CONCLV. SECVNDVM IAMBLICVM NV. VIIII.

¶Intellectus ſpeculatiuus eſt forma ſeparata quantum ad rem & ad modum: practicus ſeparata: quantum ad rem coniuncta: quantum ad modum anima rationalis coniuncta ſm rem ſeparata ſm modum: Inrationalis coniuncta ſm rem & ſm modum.

¶Opifex ſenſibilis mūdi ſeptimus eſt hierarchiæ intellectualis.

¶Corporalis natura eſt in intellectu immobiliter: in animo ex ſe primo mobiliter: in animali ex ſe mobiliter participatiue: in cœlo aliunde ordinate: infra lunā aliūde mobiliter inordinate.

¶Elementa in octo cœli corporibus cœleſti modo bis inueniuntur: quæ quis inueniet ſi retrogrado ordine in illa bina numeratione proceſſerit.

¶Super hunc mundum quem uocant Theologi eſt alius quem uocant & ſuper hunc alius quem uocant

¶Cum excellenter ad intellectum aſſimilatur anima fit in uehiculo motus perfecte circularis.

¶Nulla eſt uis cœleſtium aſtrorum quantum eſt in ſe malefica.

¶Qui finalem cauſam diluuiorum incendiorumq́ cognouerit: hæc potius .i. purgationes q̄ corruptiones uocabit.

¶Cum dicit Plato in mundi medio poſitam animam: de inparticipata anima debet intelligi: quam ideo in medio dicit poſitam: quia æqualiter omnibus adeſt ab omni reſpectu & particulari habitudine liberata.

CONCLVSIONES SECVNDVM PROCLVM NVMERO .LV.

¶Quod eſt in intelligibilibus terminus & infinitum: eſt in intellectualibus mas & femina: in ſupermundanis identitas & alteritas: ſimilitudo & diſſimilitudo. In anima circulatio eiuſdem & circulatio alterius.

¶A ſaturniis legibus eximuntur dei qui contentiui & perfectiui ſunt: A Iouiis legibus dei ſaturnii: A fatalibus legibus omnis anima uiuens intellectualiter. Legi aūt adraſtiæ omnia obediunt.

¶Dei appellatio ſimpliciter abſolute uni competit qui eſt deus deorum: ſimpliciter non abſolute cuilibet ſuperſubſtantialium: ſm eſſentiam: intellectualium cuilibet ſm participationem ani-

b

mis diuinis: ſm contactum & coniunctionem demonibus: ſm ſi/
militudinem animis humanis.

¶Contentiua ꝓprietas eſt medii ordinis ſecundæ trinitatis qui
in phedro cœleſtis dicitur circumductus.

¶In intelligibilibus non eſt numerus: Sed multitudo: & nume/
rorum cauſa paternalis ac maternalis: in intellectualibus uero
eſt numerus ſm eſſenriam & communicatiue multitudo.

¶Idem eſt quod dicitur alteritas in Parmenide: & ſupcœleſtis
locus in Phedro.

¶Per unum: plura: totum: partes: finitum: infinituꝫ: de quibus
in Parmenide habemus intelligere ſm ordinē trinitatis intelli/
gibilis intellectualis ſm illius ordinis trinariam diuiſionem.

¶Quod in Phedro dicitur dorſum cœli: in Parmenide dicitur
unum: Quod ibi profundum cœli: hic totum: Quod ibi axis
cœli: hic terminus.

¶Tertium ordinem ſecundæ trinitatis per tres terminos expri/
mit Plato: extrema perfectum & ſm figuram.

¶Intellectuales dii uniones habent ab uno primo: ſubſtantias
ab intelligibilibus: uitas perfectas & contentiuas generatiuas di
uinorum: ab intelligibilibus & intellectualibus: intellectualem
proprietatem a ſeipſis.

¶Sicut intelligibiles dei uniformiter omnia ꝓducunt: ita intelli
gibiles intellectualeſq; trinaliter: intellectuales aūt ebdomatice.

¶Inter extremales paternos deos Saturnum: & Iouem mediat
neceſſario rhea per proprieratem uitæ fœcundæ.

¶Secunda trinitas ebdomadis intellectualis: eſt trinitas curetū
quos uocat theologia intemeratos deos.

¶Proprium curetum eſt reddere opus paternæ trinitatis imma/
culatum: manſionem primi: proceſſum ſecundi: illuſtrationem
tertii.

¶Per deorum cedes tragice a theologis ſeptima unitas diſcreti/
ua iutellectualis ebdomadæ deſignatur.

¶Eadem quæ rhea dicitur ut Saturno coexiſtens ſm ſuam ſum
mitatem: ut Iouem producit & cum Ioue totales & partiales de
orum ordines: dicitur cæres.

¶Licet ut tradit Theologia diſtinctæ ſint diuinæ hierarchiæ in telligendum eſt tamen omnia in omnibus eſſe modo ſuo.

¶Sicut paternalis proprietas eſt ſolum in intelligibilibus: ita cõ ditoria ſiue factiua ſolum in deis nouis paterna ſimul & condito ria: in exemplaria intelligibili conditoria: & paterna inopificia.

¶Quæcunq; uel deorum uel naturæ operationes duplices ſunt immanentes & trãſeuntes: per immanentes ſeipſum unũquodq; continet: & quæ in ipſo ſunt rationes pertranſeuntes ad exterio ra ſe conuertit.

¶Poſt intellectualem ebdomadem ordinandi ſunt immediate ſupermundani dei a partibus uniuerſi exempti: & incoordinabi les ad hunc mundum: & ſm cauſam eum undiq; circumplecten- tes.

¶Proprium eſt ſuper mundanorum deorum aſſimilare & trade re entibus compaſſionem illam & inuicem communionem: quã habent ex ſimilitudine unius ad alterum.

¶Licet aſſimilatiuum ducalium de quibus dixit præcedens con cluſio proprium ſit: appropriatur tamen medio ordini trinitatis ſuæ primo ordine intellectualibus deis immediate ſm ſubſtanti am coniuncto. & tertio ſecundis generibus ſe commiſcente.

¶Iupiter de quo in Gorgia: non eſt ille qui eſt uniuerſalis con- ditor tertius inter intellectuales: Sed ſummus & primus inter ducales.

¶Ducalis trinitatis Iupiter eſt ſubſtantificatiuus: neptunnus ui uificatiuus: Pluto conuerſiuus.

¶Quadruplex eſt fabrica: prima uniuerſalia uniuerſalium ex toto perornat: ſecunda uniuerſa quidem ſed particulariter: ter- tia ſecundum diuiſa ſecundũ uniuerſalitatem: quarta partes par ticulariter contexit uniuerſalibus.

¶Iupiter Neptunnus & Pluto Saturni regnum partientes: a Sa turno Regnum non accipiunt niſi per medium conditoris Io- uis.

¶Sub primo ducalis trinitatis eſt eſſe ſubſtantiale. Omnis ani- ma nobilis generationi non ſubdita primum mobile ignis & ſu- prema aeris pars quæ ſuper terram creſcunt: & pars orientalis.

¶Sub ſecundo ducalis trinitatis eſt uita & generatõ. Omnis anima ſub generationem ueniens erraticæ ſpheræ aqua & infima aeris pars quæ ſub antra mineræ & terremotus: media pars terræ & circa centrum.

¶Sub tertio eiuſdem ordinis eſt ſpecialium diuiſionum conuerſio: animarum purgatio: ſphera actiuorum & paſſiuorum terra cum terreſtribus quæ circa tartarum & pars occidentalis.

¶Et ſi ſecunda trinitas deorum ſupermundanorum tota dicatur proſerpina: tamē prima eius unitas apud græcos dicitur diana:

¶Secūda perſephone: tertia minerua: apud barbaros uero: prima hechate: ſecunda anima: tertia uirtus.

¶Secundum precedentem concluſionem ex procli mente poteſt exponi unum ex dictis Zoroaſtris ſm qꝫ apud Græcos legitur: quanquam apud Chaldeos aliter & legitur & exponitur.

¶Tertia trinitas deorum ſupermundanorum dicitur Apollo & conuerſiuum ei appropriatur.

¶Trinitatem proſerpinæ comitantur a latere trinitas cuſtoditiua & conſeruatiua.

¶Duodecim dei de quibus in phedro: dei ſunt medii inter ſupermundanos & mundanos uinculum illorum.

¶Dei de quibus in phedro: in quatuor Trinitates ſunt diſtinguendi: Opificatiuam: Cuſtoditiuam: Vitalem: & Conuerſiuam.

¶Quatuor ſunt exercitus iuniorum deorum. Primus habitat aprimo cœlo uſqꝫ ad principium aeris: Secundus inde uſqꝫ ad dimidium aeris. Tertius inde uſqꝫ ad terram.

¶Cuilibet iſtorum proportionaliter correſpondet quadruplex exercitus Angelorum: Demonum: & Animarum.

¶In per ſe uiuente apparet primo quaternitas: unius entis: unius entalis: & entis unialis.

¶Opifex ad quaternitatem reſpiciens per ſe animalis quatuor fabricat partes principales mundi.

¶In quantum opifex ad exemplar formæ unius in per ſe uiuente reſpicit: primam partem corporis mundani facit.

¶ Inquantum opifex in forma unius uidet unum unius eſſentialis: facit deos mundanos illius partis: inquātum ens unius eſſentialis: facit angelos in eadem parte: inquantum uidet unum entis unialis: facit demones ibi: inquantum eſſe entis unialis: animalia ibidem facit.

¶ Facit opifex alias partes proportionaliter ad ſuarum formarum exemplaria ſicut de primo eſt dictum: nec opportet explicare quia quilibet ſciens: uiam analogizandi ex ſe poterit deducere.

¶ Ad ſapiens: pulchrum bonumq́ꝫ dominum: per intellectum: amorem & fidem aſcendimus.

¶ Sicut fides quæ eſt credulitas eſt infra ſcientiam: ita fides quæ eſt uere fides eſt ſuperſubſtantialiter ſupra ſcientiam & intellectum nos deo immediate coniungens.

¶ Sicut non omne corpus: Sed perfectum anima participat: ita non omnis anima ſed perfecta intellectu participat: omnia tamen uno participant.

¶ Sicut ſm cauſalitatis ambitum: ita ſm nature & gradus ſublimitatem hæc per ordinem ſe inuicem excedunt. Anima: Intellectus: Vita: Ens: & Vnum.

¶ Omnis ordo medius manet in antecedente ſtabiliter: & in ſe firmat conſequentem.

¶ Sicut prima trinitas poſt unitatem eſt omnia intelligibiliter: commenſurate: & finiformiter: ita ſecunda trinitas eſt omnia uitaliter: uere: & infinitiformiter. Tertia eſt omne ſm mixti ꝓprietatem & pulchriformiter.

¶ Prima trinitas manet tantum: ſecunda manet & procedit: tertia poſt proceſſum conuertit.

¶ Aeuum eſt ſupra per ſe animal in ſecunda & media Trinitate.

¶ Sicut intelligibilia cauſæ ſunt uniuerſarum ſerierum: ita intellectualia diuiſionum ſecundum genera communia ſupermundana differentium ſecundum ſpeciem: mundana differentium ſecundum indiuiduum.

¶ Per ſupercœleſtem locum habemus intelligere quod de ſecun

da trinitate plus eſt intelligibile q̃ intellectuale: per ſubcœleſtẽ concauitatem quod magis intellectuale q̃ intelligibile. Per cœlum id quod æque utroq; participat.

¶Q uæcunq; de ſupercœleſti loco in phedro affirmatiue dicuntur: de eo dicuntur non ut ſimpliciter primum: Sed ut habet ante ſe ſuperiora genera quibus participat. Q uæcunq; negatiue dicuntur: dicũtur ut analogice ſe habet ad primũ bonum quod eſt abſolute caput omnium non determinati ordinis huius uel illius.

¶Ambroſia eſt analoga termino: & nectar infinito.

¶S icut in tellectus perfectus ab intelligibilibus quærendus eſt: ita uirtus ſurſum ductiua ab intellectualibus: operatio abſoluta & ſequæſtrata a materia: ab ultra mundanis uita alata: a mundanis expreſſio diuinoru3: uera ab angelicis choris repletio eius quæ a diis eſt aſpirationis: a bonis demonibus.

CONCLVSIONES SECVNDVM MATHEMATICAM PYTHAGORAE NVMERO .XIIII.

¶V num: Alteritas: & id quod eſt ſunt cauſa numerorum: V nũ unitorum: Alteritas generatiuorum: id quod eſt ſubſtantialium.

¶In participatis numeris alie ſunt ſpecies numerorum: alie ſpecierum uniones.

¶V bi unitas punctalis cadit in alteritatem binarii: ibi eſt primo triangulus.

¶Q ui.i.ii.iii.iiii.v.xii.ordinem cognouerit: ꝓuidentiæ diſtributionem exacte tenebit.

¶Per V num: Tria: & Septem ſcimus in pallade unificatiuum diſcretionis: cauſatiuam & beatificatiuam intellectus poteſtatem.

¶Triplex ꝓportio Arithmetica: Geometrica: & Harmonica: tres nobis themidos filias indicat: Iudicii: Iuſticiæ: Paciſq; exiſtẽtes ſymbola.

¶ Per ſecretum radii recti: reflexi & refracti in ſcientia perſpecti ue: triplicis naturæ admonemur: intellectualis: animalis & cor/ poralis.

¶ Ratio ad concupiſcentiam habet proportionem diapaſon.

¶ Iraſcibilis ad concupiſcentiam habet proportionem a diapen te.

¶ Ratio ad iram habet proportionem diateſſaron.

¶ Iudicium ſenſus in muſica non eſt adhibendum: ſed ſolius in\ tellectus.

¶ In formis numerandis non debemus excedere quadragenari/ um.

¶ Quilibet numerus: planus æquilaterus animam ſymbolizat.

¶ Qilibet numerus linearis ſymbolizat deos.

CONCLVSIONES SECVNDVM OPINIONEM CHALDEORVM THEOLOGORVM NVMERO .VI.

¶ Ordo ſeparatorum principialis nõ eſt primus: ut putãt ægyp/ tii: Sed ſuper eum eſt ordo fontalis unialiter ſuperexaltatus.

¶ Fatum non eſt neceſſitas primæ potentiæ ſeminalis: Sed eſt in tellectualiter participata habitudo animalium rationum indecli nãs a ſuperioribus: ineuitabilis ab inferioribus.

¶ Subſtantiales rerum uiſibilium qualitates non a uirtute ſepa/ rata particulari ut credunt ægyptii: ſed a primo receptaculo fon tis luminum per animalem ſplendorem dependenter reſultant.

¶ Animæ partiales non immediate ut dicunt ægyptii: Sed medi antibus totalibus animis demoniacis ab intellectuali ſplendore illuminantur.

¶ Coordinatio intelligibilis non eſt in intellectuali coordinatio one ut dixit Amoſis ægyptius: Sed eſt ſuper omnem intellectua lem hierarchiam in abyſſo primæ unitatis & ſub caligine prima rum tenebrarum inparticipaliter abſcondita.

¶ Quicquid eſt a luna ſupra: prum eſt lumen: & illud eſt ſubſtã

tia orbium mundanorum.

C ONCLVSIONES SECVNDVM PRISCAM DOCTRINAM MERCVRII TRISMEGISTI AEGYPTII NVMERO .X.

¶ Vbicunq; uita: ibi anima: ubicunq; anima: ibi mens.

¶ Omne motum corporeum: omne mouens incorporeum.

¶ Anima in corpore: mens in anima: in mente uerbum: tum horum pater deus.

¶ Deus circa omnia atq; per omnia: mens circa animam: anima circa aerem: aer circa materiam.

¶ Nihil eſt in mundo expers uitæ.

¶ Nihil eſt in uniuerſo paſſibile mortis uel corruptionis.

¶ Correlarium. Vbiq; uita: ubiq; prouidentia: ubiq; immortalitas.

¶ Sex uiis futura homini deus denuntiat: per Somnia: Portenta: Aues: Inteſtina: ſpiritum & Sybillam.

¶ Verum eſt: quod non perturbatum: non determinatum: non coloratum: non figuratum: non concuſſum: nudum: perſpicuum: a ſeipſo cōprehenſibile: intranſmutabile bonum ac penitus incorporeum.

¶ Decem intra unumquemq; ſunt ultores: ignorantia: triſtitia: inconſtantia: cupiditas: iniuſtitia: luxuries: deceptio: inuidia: fraus: ira: temeritas: malitia.

¶ Decem ultores de quibus dixit ſecundum Mercurium præcedens concluſio: uidebit profundus contemplator correſpondere male coordinationi denariæ in cabala: & præfectis illius de quibus ego in cabaliſticis concluſionibus nihil poſui quia eſt ſecretum.

CONCLVSIONES CABALISTICF NVMERO.XLVII.SECVNDVM SECRETAM DOCTRINAM SAPIENTVM HEBREORVM CABALISTARVM Q VORVM ME

MORIA SIT SEMPER IN BONVM.

❡Sicut homo & ſacerdos inferior ſacrificat deo animas animali
um irrationalium: ita Michael ſacerdos ſuperior ſacrificat ani/
mas animalium rationalium.

❡Nouem ſunt angelorum hierarchiæ quarum nomina. Cheru
bim. Seraphim. Haſmalim. Haiot. Aralim. Tarſiſim. Ophanim
Tephſraim. Iſim.

❡Quamuis nomen ineffabile ſit proprietas clementiæ: negan/
dum tamen non eſt quin contineat proprietatem iudicii.

❡Peccatum Adæ fuit truncatio regni a cœteris plantis.

❡Cum arbore ſcientiæ boni & mali in qua peccauit primus ho/
mo creauit deus ſœculum.

❡Magnus aquilo fons eſt animarum omnium ſimpliciter ſicut
alii dies quarundam & non omnium.

❡Cum dicit Salomon in oratione ſua in libro Regum. Exaudi
o: cœlum: per cœlum lineam uiridem debemus intelligere quæ
gyrat uniuerſum.

❡Animæ a tertio luminæ ad quartam diem: & inde ad quintaꝫ
deſcendunt: inde ex euntes corporis noctem ſubintrant.

❡Per ſex dies geneſeos habemus intelligere ſex extremitates
ædificii procedentes a Breſith: ſicut procedunt cedri a libano.

❡Rectius dicitur ꝙ paradiſus ſit totum ædificium q̃ ꝙ ſit deci/
ma: & in medio eius eſt collocatus magnus Adam: qui eſt Tiphe
ret.

❡Dictum eſt ex Heden exire fluuium qui diuiditur in quatuor
capita ad ſignificandum ꝙ ex ſecunda numeratione procedit ter
tia: quæ in quartam: quintam: ſextam & decimam diuiditur.

❡Verum erit omnia pendere ex fato: ſi per fatum: fatum ſupre/
mum intellexerimus.

❡Qui nouerit in Cabala myſterium portarum intelligentiæ:
cognoſcet myſterium magni Iobelei.

❡Qui nouerit proprietatem meridionalem in dextrali coordi
natione: ſciet cur omnis profectio Abraam ſemper ſit uerſus au
ſtrum.

¶Niſi nomen Abraam id eſt he addita fuiſſet: Abraam non generaſſet.

¶Omnes ante Moyſen prophetarunt per ceruam unicornem.

¶Vbicunq; in ſcriptura fit mentio amoris maris: & feminæ: nobis myſtice deſignatur coniunctio Tipheret & Chieneſeth iſrahel: uel Beth & Tipheret.

¶Qui media nocte cum Tipheret copulabitur: proſpera erit ei omnis generatio.

¶Eædem ſunt litteræ nominis cacodemonis qui eſt princeps mũdi huius & nominis dei Triagrammaton: & qui ſciuerit ordinare tranſpoſitionem deducet unum ex alio.

¶Cum fiet lux ſpeculi non lucentis ſicut ſpeculi lucẽtis: erit nox ſicut dies ut dicit Dauid.

¶Qui ſciet proprietatem quæ eſt ſecretum tenebrarũ: ſciet cur mali demones plus in nocte q̃ die nocent.

¶Licet fiat multiplex coordinatio curruum: tamen inquantum attinet ad phylatteriorum myſterium duo ſunt currus ordinandi: ita ut ex ſecunda: tertia: quarta: quinta: fiat unus currus: & ſunt quatuor phylatteria quæ induit Vau: & ex ſexta: ſeptima: octaua & nona fit ſecundus currus: & ſunt phylatteria quæ induit ultima He.

¶Supra proprietatem penitentiæ non eſt utẽdum uerbo dixit.

¶Cum dixit. Iob. qui facit pacem in excelſis ſuis: aquam intellexit auſtralem & ignem ſeptentrionalem: & præfectos illorum de quibus non eſt ultra dicendum.

¶Idem eſt breſith. i. in principio creauit: ac ſi dixiſſet in ſapientia creauit.

¶Quod dixit anchelos chaldeus becadmim. i. cum æternis uel peræterna: triginta duas uias ſapientiæ intellexit.

¶Sicut congregatio aquarum eſt iuſtus: ita mare ad quod tendunt omnia flumina eſt diuinitas.

¶Per uolatile quod creatum eſt die quinta: debemus intelligere angelos mundanos qui hominibus apparent: non eos qui nõ apparent niſi in ſpiritu.

¶Nomen dei quatuor litterarũ: quod eſt ex mem: ſade: pe: & ſa

de: regno Dauidis debet appropriari.

❡Nullus angelus habens ſex alas unq̄ tranſformatur.

❡Data eſt circumciſio ad liberationem a uirtutibus immundis quæ in circuitu ambulant.

❡Ideo circumciſio fit octaua die: quia eſt ſuperior q̄ ſponſa uniuerſalizata.

❡Nullæ ſunt litteræ in tota lege quæ in formis: coniunctionibus: ſeparationibus: tortuoſitate: directōne: defectu: ſuperabundantia: minoritate: maioritate: coronatione: clauſura: apertura: & ordine: decem numerationum ſecreta non manifeſtent.

❡Qui intellexerit cur ſit dictum ꝙ Moyſes abſcondit faciem ſuam: & ꝙ Ezechias uertit facies ſuas ad parietem: ſciet quæ eſſe debeat orantis habitudo & diſpoſitio.

❡Nulla res ſpiritualis deſcendens inferius operatur ſine indumento.

❡Peccatum Soddomæ: fuit per truncationem ultimæ plantæ.

❡Per ſecretum orationis antelucanæ: nihil aliud debemus intelligere q̄ proprietatem pietatis.

❡Sicut extrinſecus timor eſt inferior amore: ita intrinſecus eſt ſuperior amore.

❡Ex præcedenti concluſione intelligitur cur in Geneſi a timore laudatur Abraam: quem tamen ſcimus per proprietatem pietatis omnia feciſſe ex amore.

❡Quotienſcunq; ignoramus proprietatem a qua eſt influxus ſuper petitione quam petimus: ad dominum naris recurrendum eſt.

❡Omnis anima bona: eſt anima noua ueniens ab oriente.

❡Ideo Ioſeph oſſibus tantum ſepultus eſt & non corpore quia eius oſſa erant uirtutes & militie arboris ſupioris uocati Sadich influentis ad terram ſuperiorem.

❡Ideo Moyſis ſepulchrum nemo nouit: quia exaltatus eſt in Iobeleo ſuperiore: & ſuper Iobeleum miſit radices ſuas.

❡Cum anima comprehenderit quicquid poterit comprehendere: & coniunget̄ animæ ſupiori: expoliabit indumentū terrenū a ſe: & extirpabitur de loco ſuo & coniungetur cum diuinitate.

Sapientes Iſrahel poſt ceſſationem prophetiæ per ſpiritũ: prophetarunt per filiam uocis.

Non punitur Rex terræ in terra: quin prius humilietur militia cœleſtis in cœlo.

Per dictionem AMEN ordo habetur expreſſus quomodo numerationum procedant influxus.

Concluſiones numero quingentæ ſecundum opinionem propriam: quæ denaria diuiſione diuiduntur in Concluſiones Phyſicas: Theologicas: Platonicas: Mathematicas: Paradoxas dogmatizantes: Paradoxas conciliantes: Chaldaicas: Orphicas: Magicas: & Cabaliſticas: In quibus omnibus nihil aſſertiue uel probabiliter pono: niſi quatenus id uel uerum uel probabile iudicat Sacroſancta Romana eccleſia: & caput eius benemeritum Summus pontifex INNOCENTIVS Octauus cuius iudicio qui mentis ſuæ iudicium non ſummittit: mentem non habet.

CONCLVSIONES PARADOXE NVMERO XVII. SECVNDVM PROPRIAM OPINIONEM: DICTA PRIMVM ARISTOTELIS ET PLATONIS: DEINDE ALIORVM DOCTORVM CONCILIANTES QVI MAXIME DISCORDARE VIDENTVR.

Nullum eſt quæſitum naturale aut diuinum: in quo Ariſtoteles & Plato ſenſu & re non conueniant: quamuis uerbis diſſentire uideantur.

Qui dicunt innaſcibilitatem eſſe poſitiuam proprietatem cõſtituentem patrem in eſſe hypoſtatico incommunicabili: ab opinione ſancti doctoris a qua multum ſm uerba uidentur diſcordare nihil diſcordant.

De ponenda ſexta notione quæ eſt inſpirabilitas nõ debẽt diſcordare Thomiſtæ & Scotiſtæ ſi recte ſuorum doctorum funda

menta introſpiciunt.

¶ De ſubiecto Theologiæ fundamentaliter & radicaliter concordant Thommas Scotus & Egidius. Quamuis in ramis & uerborum ſuperficie quilibet eorum a quolibet diſſentire plurimũ uideatur.

¶ De quæſtione illa Utrum ſit unum eſſe in Chriſto: aut plura eſſe. Dico Scotum & Thommam non diſcordare.

¶ De diſtinctione ex natura rei non debent diſcordare Thomiſtæ & Scotiſtæ: ſi ſuos doctores fundamentaliter intelligant.

¶ De attributorum diſtinctione non diſcordant Thommas & Scotus.

¶ In hoc articulo preciſo a ſuis apendiciis. Utrum angelus potuerit diuinã æqualitatem ſimpliciter appetere nõ diſcordat Thomas & Scotus.

¶ In materia quid prius cognoſcatur magis an minꝰ uniuerſale concordant Thommas & Scotus: Qui maxime in ea diſcordare exiſtimantur: de qua pono infraſcriptas tres concluſiones ex utriuſq; mente.

¶ De re nominaliter concepta primus conceptus qui habetur: eſt conceptus uniuerſaliſſimus.

¶ De re definitiue concepta primus conceptus qui habetur eſt conceptus uniuerſaliſſimus.

¶ In diſtinctiſſima cognitione ultimo nota nobis ſunt prædicata maxime uniuerſalia.

¶ Opinio Commentatoris de dimenſionibus interminatis: principiis & fundamentis doctrinæ Sancti Thomæ nihil repugnat.

¶ In materia de obiecto intellectus non diſcordat ut creditur: Sed concordat Thommas & Scotus.

¶ In quæſtione de contingentia ad utrumlibet in materia de caſu & fortuna: re & fundamentaliter non diſcordant Auenrois & Auicenna licet ſuperficie tenus & in uerbis eorũ oppoſitum appareat.

¶ An corpus cõpoſitum accipiat Phyſicus a Methaphyſico: diſcordare fundamentaliter non poſſunt Auenrois & Auicenna & ſi uerbis diſcrepent.

¶De modo quo angeli ſint in loco non differunt Thommas & Scotus.

CONCLVSIONES PHILOSOPHICE SECVNDVM PROPRIAM OPINIONEM NVMERO LXXX. QVE LICET A COMMVNI PHILOSOPHIA DISSENTIANT: A COMMVNI TAMEN PHILOSOPHANDI MODO NON MVLTVM ABHORRENT.

¶Poteſt a ſpecie in ſenſu exteriori exiſtente immediate abſtrahi ſpecies uniuerſalis.

¶Intentio ſecunda eſt ens ratõnis habens ſe per modum formæ qualitatiue ab operatione intellectus proueniens conſequutiue non eſſectiue.

¶Nec prima intentio: nec ſecunda intentio alicubi ſunt ſubiectiue.

¶Eſt deuenire in corporibus ad aliquid quod ita corporaliter locat ꝙ corporaliter non locatur: & illud eſt ultima ſphera ſicut in intelligibilibus eſt deuenire ad aliquid quod ita intelligibiliter locat: ꝙ nullo modo locatur: & illud eſt deus.

¶Correlarium. Non eſt quærendum quomodo ultima ſphera locatur: Sed abſolute concedendum ꝙ non locatur.

¶Singulare non intelligit̃ ab intellectu: nec ſm ueritatem: nec ſm etiam opinionem Ariſtotelis Commentatoris & Thommæ.

¶Licet intellectus non intelligat ſingulariter: ab ipſo tamen eſt ꝙ perfecte cognoſcatur ſingulare.

¶Quælibet res quæcunqꝫ ſit illa in puritate ſui eſſe cõſtituta eſt intelligens: intellectus: & intellectum.

¶Ex prædicta concluſione habetur quare materia ſit principiuꝫ incognoſcibilitatis & intellectus agens cognoſcibilitatis:

¶Illa dicitur actio immanens quæ nõ eſt ſubiectiue in illo quod paſſiue per eam denominatur: & per hoc diſtinguitur a tranſeunte.

¶Omnis alius modus præter eũ quẽ dixit præcedẽs cõcluſio eſt inſufficiens ad diſtinguendum actionem immanentem a tranſe-

unte.

¶ Cum dicit Auenrois non eſſe aliud medium ad probandum abſtractum præter æternitatem motus: nõ intelligit de quocũq; abſtracto: Sed de eo quod ultimato gradu abſtractionis eſt abſtractum a corpore.

¶ Eſſe corporeum non habet res ab aliqua forma ſubſtantiali uel gradu formæ ſubſtantialis.

¶ Sex tranſcendentia quæ ponit communis doctrina: a iunioribus latinis ſunt efficta: ea & græci peripatetici: & princeps eorũ Ariſtoteles neſcit.

¶ Neceſſarium eſt apud Ariſtotelem primam cauſa3 mouere de neceſſitate.

¶ Impoſſibile eſt: & omnino irrationale apud Ariſtotelem omnia euenire de neceſſitate reſpectu cuiuſcunq; cauſæ illa neceſſitas accipiatur.

¶ Tractatus ſuppoſitionum ad logicum non pertinet.

¶ Non potuit mundus eſſe a deo ab æterno efficienter efficientia uera quæ eſt reductio de potentia ad actum.

¶ Potuit produci & fuit de facto ſm Ariſtotelem & Commentatorem productus ab æterno mũdus a deo efficientia quæ eſt naturalis fluxus & effectualis conſequtio.

¶ Qui negat cœlum eſſe animatum: ita ut motor eius non ſit forma eius non ſolum Ariſtoteli repugnat: Sed totius Philoſophiæ fundamenta deſtruit.

¶ In actibus noſtri intellectus non eſt ſucceſſio ratione potentiarum ſenſitiuarum & deſeruientium ut credunt moderni: Sed eo quia rationalis eſt.

¶ Notitia de nouo acquiſita fit ex præcedenti cognitione tanq̃ ex termino a quo: & tanq̃ ex cauſa effectiua partiali: formali: directiua: & tanq̃ ex cauſa prædiſponente materiali.

¶ Ille habitus eſt practicus qui eſt formaliter regulatiuus alicuius operationis habituati.

¶ Habitus habet eſſe practicu3 & ſpeculatiuum ab obiecto relato ad ſubiectum in quo eſt: Intellectus aute3 dicit᷑ practicus uel ſpeculatiuus a fine quem ſibi proponit habituatus.

Habitus practicus a ſpeculatiuo finibus diſtinguitur.
¶Praxis eſt operatio quæ non eſt formaliter cognitio: & poteſt eſſe recta: & non recta: rectificabilis per habitum ut per partiale rectificationis effectiuum quo practicans habituatur.
¶Practicum & ſpeculatiuũ ſunt differẽtie accidentalis habitus.
¶Theologia uiatoris ut uiatoris eſt: ſimpliciter practica dicenda eſt.
¶Totam medicinam practicam eſſe: & ut uerum aſſerimus: & ut conſonum dictis ac ſententiæ Auenrois.
¶Logica eſt practica.
¶Senſus communis nõ eſt diſtinctus a ſenſu uiſus: auditus: odoratus: guſtus: & tactus.
¶Nõ dari ſpecies intelligibiles a phantaſmatibus abſtractas & ut ueram: & commentatoris & Alberti ſententiam aſſerimus.
¶In omni quæſtione per demonſtrationem ſcibili oportet præcognoſcere quid ſubiecti & paſſionis: non intelligendo per quid quid nominis ut intelligunt expoſitores: Sed quid rei.
¶Poſſibilis eſt regreſſus a cauſa ad effectum abſq; negatiõe quã ſomniat Burleus.
¶Tenentes minima naturalia in qualitatibus: nõ propterea habent negare motum alterationis fieri in tempore ſucceſſiue.
¶Neceſſarium eſt tenere ſm Auenroem q forma generis ſit realiter alia a forma ſpeciei nec oppoſitum ſtat cum principiis doctrinæ ſuæ.
¶Demonſtratio Ariſtotelis in .vii. Phyſicorum q omne quod mouetur: mouetur ab alio nihil probat eorum quæ uel Thommas: uel Scotus: uel Egidius quem ſequitur Iohanes de Gandauo: uel Gratiadeus: uel Burleus: uel alii quos ego legerim intendunt: Sed tantum: quod optime dixit Commentator a latinis omnibus expoſitoribus male intellectus: & eſt q in quolibet moto motor eſt alius a mobili uel ſm naturam uel ſm ſubiectum.
¶Demonſtratio .vii. Phyſicorũ probat euidenter q cœlum non mouetur a ſe: datis principiis Auenrois ueris utiq; & firmiſſimis.
¶Ordo librorũ naturalis philoſophiæ ab Ariſtotele eſt iſte. Liber Phyſicorum: cœli & mundi: de generatione: metheororum:

mineralium:de plantis:de generatione animalium: de partibus
animalium:de progreſſu animalium:de anima: tum libri qui di
cuntur parui naturales.

¶Correlarium. Qui librum de anima ſextum naturalium uo/
cant:ab Ariſtotelis mente omnino diſcordant.

¶Omnis uia ſaluans dictum Ariſtotelis ꝙ uenti orientales ſint
calidiores occidentalibus:præter uiam animationis cœli eſt fri/
uola & nulla.

¶Nec ab Ariſtotele nec ab expoſitoribus adductæ rationes de
ſalſedine maris ſunt ſufficientes: nec poteſt ulla maxime ſtante
moſaica ueritate ſufficientior aſſignari q̄ cauſalitas eiuſdem uni
uerſalis prouidētiæ quæ & in terra diſcooperitōem operata eſt.

¶Nulla pars cœli differt ab alia ſm lucidum & non lucidum:ſed
ſecundum magis & minus lucidum.

¶Modus ab Ariſtotele datus quomodo calefiant inferiora a ſu
perioribus nullo modo rectus apparet.

¶Hæc duo ſtant ſimul & ambo credo ſimul eſſe uera:& ꝙ ratio
Auenrois in commento ultimo primi Phyſicorum contra Aui/
cennam concludat & ꝙ cum hoc rationes Auicennæ ad proban
dum primum principium ſunt bonæ & efficaces.

¶Si intelligentias eſſe in genere ſm Ariſtotelem dixerit Thom
mas:non minus ſibi q̄ Ariſtoteli repugnabit.

¶Si unitas generis non eſt ſolum ex parte concipientis: Sed eti
am ex parte concepti:neceſſe eſt quæcunqꝫ ſunt in eodem gene
re logico:eſſe in eodem genere Phyſico.

¶Scientia eſt realiter relatiua:& ſcibile ad eam per accidens re/
fertur.

¶Tenendo communem modum doctorum:ꝙ ſcilicet de deo ali
quid formaliter prædicetur:dico duas concluſiones proximas:
quaruꝫ hæc eſt prima ꝙ ſolus deus ita eſt ſubſtantia ꝙ nullo mo
do eſt non ſubſtantia.

¶Secunda:Deus ideo non eſt in genere quia eſt ſubſtantialiter
ſubſtantia.

¶Ponere differentiam inter ſimitatem & albedinem aut conſi/
milia accidentia per hoc ꝙ illud ſeparabile ſit:illud inſeparabile

a certo ſubiecto fictitium eſt.

¶ Differentia quæ inter ſupraſcripta accidentia apparet ex ſola uoluntate nominum impoſitione originatur.

¶ Neceſſarium eſt dicere ſm Auenroem ꝙ ſubſtantia eſt de intrinſeca quiditate accidentis: & eſt opinio & Ariſtoteli & philoſophiæ maxime conſona.

¶ In definitione ſubſtantiarum naturalium non eſſe ponendam materiam & Auenroi & Alberto conſentanea ſententia eſt.

¶ Si Thommas dixerit in intelligentiis ſm Ariſtotelem eſſe accidentia: non Ariſtoteli modo: Sed ſibiipſi contradicet.

¶ Iſte propoſitiones ſunt concedende ut omnino uere. Materia prima fit aſinus: bos: & ſimilia.

¶ In compoſito materiali nō ſunt duæ preciſæ entitates & diſtinctæ: Sed una entitas.

¶ Sonū non ex motu aeris intercœpti inter duo corpora ſe percutiētia: ut tenet Ariſtoteles: & expoſitores eius: Sed ex cōtactu tali taliū uel talium corporū: talem uel talem ſonum cāri dico.

¶ Rationes quas adducunt peripatetici ad probandum ꝙ in cauſis eſſentialiter ordinatis non eatur in infinitum: non conuincūt de neceſſitate falſitatem poſiti.

¶ Virtutem ſenſitiuam ſenſus communis ſicuti non a uirtutibus ſenſitiuis ſenſuum exteriorum ut dixit concluſio .xxx. ita nec a uirtutibus ſenſitiuis ſenſuum interiorum: phantaſtica: ſiue imaginatiua: cogitatiua & memoratiua: ſubiecto.i. re differre: & ut ueram: & ut Ariſtotelis Platoniſꝗ ſententiam aſſerimus.

¶ Dico omnes qualitates elementorum ſymbolas: eſſe diuerſarum ſpecierum.

¶ Si qua eſt ponēda figura quarta ſyllogiſmorū: illa eſt ponēda quaꝫ Galienus ponit: non quā & Franciſcus Maironis & Petrus Mantuanus pueriliter confinxerunt: rectius eſt tñ nullā ponere.

¶ De materia ut ex ea per ſe fiunt res tractare methaphyſicum: phyſicum autem ut ex ea res fiunt per accidens habemus dicere ſm doctrinam Ariſtotelis.

¶ Dictio excluſiua addita uni relatiuo: correlatiuū nō excludit.

¶ Non debet cōcedi partem in toto quantitatiuo a ſuo toto eſſe

aliquo modo actu diſtinctam.

¶ Opinio quæ Auicennæ aſcribitur ꝙ illud unum: quod cum ente conuertitur ſit unum quod eſt principium numeri: & ita conſequenter ꝙ unaquæq; res ſit una per intentionem additam eſſentiæ ſuæ ſi non eſt neceſſario uera: eſt tamen probabilis & defendetur a me.

¶ Licet potentia intellectiua in nobis ſit accidens: in angelis tamen eſt ſubſtantia.

¶ Formalitas eſt actualitas apta per ſe perficere poſſibilem intellectum.

¶ Si ex concurſu elementorum fiat mixtum: quocunq; modo ponantur elementa manere immixto fiet mixtum ex elementis: ut ex materia digeſta a calido ſpirituali: uaporoſo eleuato ab eis.

¶ In omnibus infra deum eadem eſt materia ſm eſſentiam: diuerſa ſm eſſe

¶ Quiditates phyſicarum naturarum adequato cõcepto & proprio concipi poſſunt ſine accidentibus: ſiue a methaphyſico ſiue a phyſico conſiderentur.

¶ Corpus organicum quod eſt materia animæ: & ponitur in diffinitione eius ab Ariſtotele eſt corpus & organicum per formã eſſentialiter diſtinctam ab anima eum perficiente.

¶ Secundum omnes philoſophos dicendum eſt deum neceſſario agere quicquid agit.

¶ Qui dubitat ex intelligibili & intellectu magis uere & ſubſtãtialiter fieri unum q̃ ex materia & forma materiali non eſt philoſophus.

¶ Tenendo opinionem de anima intellectiua quam tenet Commentator: uidetur mihi rationabiliter tenendũ illam animã nullius accidentis eſſe ſubiectum: & poſitõnem hanc tanq̃ ueram defendam: quanq̃ utrum hoc ille tenuerit: ego non definio.

¶ Dico ſm Thommam dicendũ eſſe in actu reflexo intellectus conſiſtere beatitudinem noſtram.

¶ Diffinitio naturæ cœleſtia comprehendit & ly: & copulatiue tenetur & non diſiunctiue.

¶ Sicut quilibet philoſophus habet dicere ꝙ uirtutes ſenſitiue

ſunt in corde: ita qlibet medicus habet dicere: ꝙ ſint in cerebro.

¶ Quod dicitur a communi ſcola philoſophantium omnium latinorum de prima operatione intellectus: error eſt: quia non eſt alia operatio partis rationalis q̃ ille duæ quas ipſi ſecundam & tertiam ponunt Compoſitio .ſ. & Diſcurſus.

¶ Accidentia nullo modo debent dici entia: Sed entis.

¶ Sex principia ſunt formæ abſolutæ.

¶ Siqua eſt lingua prima & non caſualis: illam eſſe Hebraicam multis patet coniecturis.

CONCLVSIONES PARADOXE NVMERO LXXI. SECVNDVM OPINIONEM PROPRIAM NOVA IN PHILOSOPHIA DOGMATA INDVCENTES.

¶ Sicut eſſe proprietatum præcedit' ab eſſe quiditatiuo: ita eſſe quiditatiuum præceditur ab eſſe uniali.

¶ Non poſſumus dicere ꝙ de re preciſiſſime ſumpta aliquid prædicetur prædicatione proprie dicta.

¶ Qui attingit rem in diffinitione: attingit rem in alteritate.

¶ Solus ille qui attingit rem in preciſione ſuæ unionis: attingit rem ut eſt ipſa.

¶ Quanto unuſquiſq; modus cognitionis eſt eminentior: tanto in intellectu diſproportionato imꝑfectior euadit & illi inutilior.

¶ Sicut cognitio per demonſtrationem habita homini pro communi ſtatu quem hic experimur: eſt perfectiſſima cognitio: ita ſimpliciter inter cognitiones eſt imperfectiſſima.

¶ Sicut deus eſt ſimpliciter cognitio totius eſſe: ita intellectus eſt diffinitio totius eſſe: & anima ſcientia totius eſſe.

¶ Si Theologia theologice tradatur erit ut de primo ſubiecto de eo quod eſt unialiter unum: & de quolibet quod eſt ſm ſuum eſſe uniale tanq̃ de ſubiecto ſecundario.

¶ Vera methaphyſica tradita methaphyſicaliter: eſt de quolib; quod eſt uera forma ut de primo ſubiecto: & de quolibet quod eſt ſm ſuum eſſe formale tanq̃ de obiecto ſecundario in modo procedendi demonſtrationem negligens.

¶ Sicut in creatura non ualet conſequentia. Eſt ens: ergo eſt: ita

in deo non ualet. Eſt: ergo eſt ens.
¶ Eadem res in creatura ratiõe ſuæ actualitatis dicitur eſſe: & ratione ſuæ determinationis dicitur eſſentia.
¶ Sicut angelus neceſſario componitur ex eſſentia & eſſe: ita anima neceſſario componitur ex ſubſtantia & accidente.
¶ Contradictoria in natura intellectuali ſe compatiuntur.
¶ Licet ſit uera præcedens concluſio: tamen magis proprie dicitur ꝙ in natura intellectuali non ſint contradictoria q̃ ꝙ ſe compatiantur.
¶ Contradictoria coincidunt in natura uniali.
¶ Rationabiliter poſuit Ariſtoteles in ſuis ſcientiis primũ principium de quolibet dici alterum contradictoriorum: & de nullo ſimul.
¶ In intellectu eſt hoc & illud: Sed non eſt hoc extra illud.
¶ Ideo in anima apparet incompoſſibilitas contradictoriorum: quia eſt prima quantitas ponens partem extra partem.
¶ Vnumquodq; in natura intellectuali habet a ſua intelligibili unitate & ꝙ quodlibet ſibi uniat: & ꝙ immaculatam ac inpermixtam ſibi ſuam ſeruet proprietatem.
¶ Ipſeitas uniuſcuiuſq; tunc maxime eſt ipſa: cum in ipſa ita ſunt omnia: ut in ipſa omnia ſint ipſa.
¶ Per prædictas concluſiones intelligi poteſt quæ ſit omiomeria Anaxagoræ: quam opifex intellectus diſtinguit.
¶ Nemo miretur ꝙ Anaxagoras intellectum appellauerit inmixtum cum ſit maxime mixtus: quia maxima mixtio coincidit cũ maxima ſimplicitate in natura intellectuali.
¶ Sicut formæ ſubſtantiales in ſecundo mundo ſunt per moduʒ accidentiũ: ita formæ accidentales ſunt in primo mundo per modum ſubſtantiarum.
¶ Correlarium. Sicut in primo mundo non eſt album ſed albedo: ita in ſecundo mundo non eſt ignis: Sed igneum.
¶ Non poteſt dici ꝙ in intellectu ideæ: uerbi gratia ignis: aquæ: & aeris ſint tres ideæ: Sed oportet dicere ꝙ ſunt ternarius.
¶ Niſi deſtruamus naturam intellectualem non poſſumus intelligere ideas numerari niſi per intimationem ideæ numeri per re

liquas ſicut eſt cuiuſlibet per omnes.

¶Ex præcedentibus concluſionibus poteſt intelligi qui ſit formalis numerus: quem dixit Pythagoras eſſe principium omnium rerum.

¶Quinqꝫ ponenda ſunt prima prædicamenta. Vnum. Subſtantia. Quantitas. Qualitas & Ad aliquid.

¶Rectius ad quinqꝫ ſupraſcripta reducitur entium diuerſitas q̃ ad decem quæ Architas primum: deinde Ariſtoteles poſuit: uel quinqꝫ quæ ponit Plotinus: uel ad quatuor quæ ponunt Stoici.

¶Ratio predicamẽti unius eſt abſoluta præciſio ab omni extraneo.

¶Ratio prædicamenti ſubſtantiæ eſt unita perfectio inparticipatæ ſubſtantiæ.

¶Ratio prædicamẽti quãtitatis eſt extrapoſitio partis ad ptem.

¶Ratio prædicamenti qualitatis eſt ueritas denominatõis per inherentem participationem.

¶Ratio prædicamenti ad aliquid eſt eſſe imaginarium.

¶Nullum eſt prædicatum formale inparticipatum: quod partialiter prædicari non poſſit de intelligentia.

¶Sicut de ſolo intellectu uere dicitur ꝙ eſt ignis: & ꝙ eſt aqua: ꝙ eſt motus: & ꝙ eſt ſtatus: ita de ſola anima uere dicitur ꝙ frigeſit ꝙ caleſit: ꝙ ſtat ꝙ mouetur.

¶Sicut intellectus dei unitatem multiplicat: ita anima intellectus multitudinem quantificat & extendit.

¶Primum intelligibile cum primo intellectu: & primum ſcibile cum primo ſciente coincidit.

¶In animis deterioris notæ eſt ratio per modum ſenſus: in animis ſublimioribus eſt ſenſus per modum rationis.

¶Dictum illud mirabile illius barbari Nympharum & demonũ conſortis de.clxxxiiii.mundis in figura triangulari cum tribus unitatibus angularibus: & una media conſtitutis rectiſſime intelligetur ſi ab unitate intelligibili trinitatem intellectualem: animalem & ſeminalem & principalium mundi partium per primũ ſphericum numerum computationem intellexerimus.

¶Poſſe animam per uiam purgatoriam abſqꝫ alio ſtudio uel in-

ueſtigatione per ſolam modicam & facillimam collatióem & ad uertentiam ſuper iam deſuper habita intelligibilia perfectā omnium ſcibilium ſcientiam acquirere non ſolum Platonici philoſophi: Sed etiam inter Peripatetios hi de quibus minus uidetur Auenrois ſequaces habent concedere.

¶ Sicut ſe habet ſenſus communis in cognitione accidentalium qualitatum: & quantitatis materialis: ita ſe habet ratio in cognitione ſubſtantialium qualitatum & quantitatis formalis ſeruata proportione ꝙ ille ſenſualiter hæc rationaliter agit.

¶ Infinitas dei ſuper excedentiā ad eſſe intellectuale & uiam myſticæ theologiæ probari poteſt: & a d id probandum omnis alia uia inefficax eſt.

¶ Actus quo fœlicitatur natura angelica & rationalis ultima fœlicitate: nec eſt actus intellectus: nec uoluntatis: Sed eſt unio unitatis quæ eſt in alteritate animæ cum unitate quæ eſt ſine alteritate.

¶ Ariſtoteles in libro methaphyſicæ de deo non tractat niſi in ultimo capitulo duodecimi quod incipit. Conſiderādum eſt etiam utronam modo uniuerſum habet bonum.

¶ Ordo librorum methaphyſicæ poſt naturales eo modo quo eos ordinauit Ariſtototeles ſm nullum proceſſum ſiue compoſitiuum ſiue reſolutiuum poteſt eſſe rectus.

¶ Dato quocūq; obiecto practicabili nobilior eſt operatio quæ eum practicat q̄ quæ eum contemplatur ſi cœtera ſint paria.

¶ Melius poteſt ſaluari textus Ariſtotelis qui dicit omnem animam eſſe immortalem q̄ qui dicit omnē animā eſſe mortalem.

¶ Præter tria demonſtrationis genera: quia propter quid & ſimpliciter quæ ponunt Ariſtoteles & commentator datur quartuȝ genus demonſtrationis quæ dici poteſt demonſtratio conuertibilitatis fortius omnibus prædictis.

¶ Magis improprie dicitur de deo ꝙ ſit intellectus uel intelligēs q̄ de anima rationali ꝙ ſit angelus.

¶ Sola materia ſufficit ad id ſaluādum: cuius gratia Ariſtoteles & alii philoſophi priuatóem inter principia naturalia poſuerūt.

¶ Correlarium. Priuatio non eſt ponenda inter principia natu-

ralia.

¶Tria ſunt principia rerũ naturaliũ :materia:motus: & forma.

¶Eadem eſt ſcientia de deo:homine:& materia prima:& qui de uno ſcientiam habuerit:habebit & de reliquis ſeruata proportione extremi ad extremum:medii ad extrema:& extremoruꝫ ad medium.

¶Qui primam materiam negat:nec ſenſui contradicit:nec rationem phyſicam negat.

¶Ad probandum primam materiaꝫ eſſe magis certificat uel uia numerorum:uel uia catholicæ philoſophiæ: q̃ ulla ratio phyſica in qua ſenſus habeat introitum.

¶Qui ordinem hebraicæ linguæ profundæ & radicaliter tenuerit:atq; illũ ꝓportionabiliter in ſcientiis ſeruare nouerit: cuiuſcunq; ſcibilis ꝑfecte inueniendi:normã & regulã habebit.

¶Preter diſtinctionem rei & rationis ponenda eſt diſtinctio tertia :quam ego appello inadequationis.

¶Species inimicitiæ quæ a lupo ad ouis æſtimatiuam multiplicantur:non accidentis alicuius:Sed ſubſtantiæ ſpecies ſunt.

¶Formalitas eſt adæquatum obiectum intellectus.

¶Vbicunq; datur aliqua natura compoſita ex pluribus naturis actu in ea remanentibus:ſemper in ea nobilior eſt ſubſtantialiter:aliæ accidentaliter.

¶Nihil intelligit actu & diſtincte anima niſi ſeipſam.

¶Tota ſubſtantia animæ rõnalis eſt pars intellectualis.

¶Anima ſeipſam ſemper intelligit:& ſe intelligendo ꝗammodo omnia entia intelligit.

¶Quamuis in anima ita ſit actu natura intellectualis per quaꝫ cum angelo conuenit ſicut eſt natura rationalis per quam ab eo diſtinguitur.Nihil tñ intrinſecũ eſt in ea:per quod poſſit ſine propria ſpecie aliquid a ſe diſtinctum intelligere.

¶Intellectualis natura quæ eſt in aĩa rõali ſupra naturã rõalem ꝓciſe differt a natura intellectuali pura:ſicut differt pars a toto.

¶Quia intellectus animalis differt ab intellectu intellectuali ut pars media:nõ ut pars tantum:ideo intellectuali totalitati magis parificatur.

¶ Pōt anima per extrinſecam informatōem ad hoc deuenire: ut omnia per ſubſtantialem ſuā formā indiuiſibiliter intelligat.
¶ Cuilibet ſeriei animarū unus correſpondet purus intellectus.
¶ Omnes animæ cœleſtes in primo intellectu unum ſunt.
¶ Rationabile eſt ſm philoſophiam omnem ſeriem animalem in proprio beatificari intellectu: quod tamen non aſſertiue ſed probabiliter dictum ſit.
¶ Cum tres fuerint qui dicerent omnia eſſe unū. Zenophanes Parmenides & meliſſus: uidebit qui diligenter eorum dicta per ſcrutabitur. Zenophanis unū illud eſſe quod eſt ſimpliciter unū Vnum Parmenidis non unum abſolute ut credit': Sed ens unū. Vnum meliſſi eſſe unū habens ad unum Zenophanis extremalem correſpondentiam.
¶ Empedocles per litem & amicitiam in anima nihil aliud intelligit q̄ potentiā ſurſum ductiuā & deorſum ductiuam in ea: quas ego credo ꝓportionari in ſcientia ſephirot æternitati & decori.

CONCLVSIONES IN THEOLOGIA NVMERO. XXXI. SECVNDVM OPINIONEM PROPRIAM A COMMVNI MODO DICENDI THEOLOGORVM SATIS DIVERSAM.

¶ Qui dixerit accidens exiſtere non poſſe niſi inexiſtat. Euchariſtiæ poterit ſacramentum tenere etiam tenendo panis ſubſtantiam non remanere ut tenet communis uia.
¶ Si teneatur communis uia de poſſibilitate ſuppoſitationis in reſpectu ad quācunqȝ creaturam: dico ꝙ ſine conuerſione panis in corpus Chriſti uel paneitatis anihilatione poteſt fieri ut in altari ſit corpus Chriſti ſm ueritatē ſacramenti Euchariſtiæ: quod ſit dictum loquendo de poſſibili: non de ſic eſſe.
¶ Ideales rerum formaleſqȝ rationes effectiue a deo in prima creata mente formaliter primo repperiri cum theologica ueritate tenemus.
¶ Correlarium. Vbi ideæ ſunt idealiter: ibi non ſunt formaliter ubi ſunt formaliter: ibi non ſunt idealiter.
¶ Si ponamus deum cognoſcere creaturas ut obiectum ſecunda

rium ſuæ intuitionis ut cōiter ponitur dico ꝙ pater prius produ
cit uerbum q̄ creaturas cognoſcat.

¶ Attributales perfectōes nec in deo: nec ſm ſe quiditatiue ſum
pte dicunt diuerſas rationes in recto & principaliter diffinibiles
uel deſcriptibiles.

¶ Intuitus diuinæ cognitionis ad creaturas tanq̄ obiecta prima-
ria uel ſecundaria formaliter non terminatur ut dicit commu-
nis ſchola theologorum: ſed ſe tātum. & nihil aliud a ſe intuens
primariæ nec ſecundariæ unitiue & eminēter: & plus q̄ equipol
lenter omnia cognoſcit.

¶ Correlarium. Non eſt aliqua multitudo intellectorum in deo
nec creature ut intellecte ponunt in numerum cum diuina eſſen
tia ut intellecta: Sed eſt penitus unū ſimpliciſſimū intellectum.

¶ Tria tranſcendentia in q̄bus conſiſtit imago: nō dicunt diuer-
ſas raōnes in recto & principaliter diffinibiles uel deſcriptibiles.

¶ Chriſtus non ueraciter & quantum ad realem preſentiam de-
ſcendit ad inferos ut ponit Thommas & communis uia: Sed ſo-
lum quo ad effectum.

¶ Licet ita mihi uideatur probabile non eſt tn̄ pertinaciter aſſe-
rendum ꝙ anima Chriſti per alium modum nobis ignotum po
tuerit in infernum deſcendere.

¶ Illa uerba (hoc eſt corpus zc.) quæ in conſecratione dicuntur:
materialiter tenentur non ſignificatiuæ.

¶ Si teneat̄ cōis uia ꝙ actu intellectus attingat̄ deus: dico duas
ſequentes cōcluſiones quaꝝ hæc eſt prima ꝙ uidentes uerbū eo
actu quo eſſentiam diuinam attingūt creaturas nō attingūt niſi
eminenter equipollenter ad formalem cognitionem. Equipollē
tia non actus ſed obiecti.

¶ Beati duplicem habent cognitōem de creaturis eas formaliter
attingentem: quaꝝ altera illatiue eſt ex ea qua uerbum attingūt
altera ſm quam in re creata creaturam contemplantur.

¶ Non aſſentior cōi ſnīæ theologorū dicentiū poſſe deuꝫ quāli
bet naturā ſuppoſitare: Sed de ratōali tm̄ hoc concedo.

¶ Nec crux Chriſti nec ulla imago adoranda eſt adoratione la-
triæ etiam eo modo quo ponit Thommas.

¶ Si non peccaſſet Adam deus fuiſſet incarnatus: ſed non crucifixus.

¶ In quo lumine Iohanes Apocalipſim uidit: in eo apocalipſim non intellexit.

¶ Primum peccatum angeli fuit peccatum obmiſſionis: Secundum peccatum luxuriæ: Tertium peccatum ſuperbiæ.

¶ Dico probabiliter: & niſi eſſet communis modus dicendi theologorum in oppoſitum firmiter aſſererem: aſſero tamen hoc dictum in ſe eſſe probabile: & eſt ꝙ ſicut nullus opinat᷑ aliquid ita eſſe præciſe quia uult ſic opinari: ita nullus credit aliquid eſſe uerum preciſe: quia uult credere id eſſe uerum.

¶ Correlarium. Non eſt in poteſtate libera hominis credere articulum fidei eſſe uerum: quando placet & credere eum eſſe falſuꝫ quando ſibi placet.

¶ Niſi eſſent dicta ſcõrum quæ in manifeſto ſui ſermonis uidentur dicere oppoſitum firmiter aſſererem hanc & ſequentem concluſionẽ: aſſero tamen eas probabiles eſſe & defendi poſſe rationabiliter. quarum prima eſt ꝙ peccatum mortale in ſe eſt malum finitum.

¶ Secunda eſt ꝙ peccato mortali finiti temporis non debetur pena infinita ſ̃m tempus: Sed finita tantum.

¶ Non omnis uoluntas dei beneplaciti eſt efficax.

¶ Dictum Apoſtoli dicentis: Deus uult omnes homines ſaluos fieri poſitiue de uoluntate beneplaciti antecedente intelligenda eſt.

¶ Voluntas antecedens ſic poteſt deſcribi. Voluntas dei antecedens eſt illa qua deus dat alicui naturalia uel antecedentia quibus poteſt aliquid conſequi: cui deus paratus eſt coagere ſi alius uelit: nec ſibi contrarium manifeſtabit cum præcepto uel conſilio exequendi permittens eum libere uelle agere ad conſequtionem ſuæ ſalutis.

¶ Tenendo cõem uiam theologorum ꝙ fœlicitas ſit in intellectu uel in uoluntate: dico duas concluſiones: quarum Prima eſt hæc ꝙ intellectus ad fœlicitatem non ꝑueniret niſi eſſet actus uoluntatis: qui in hoc eſt ipſo actu intellectus potior.

¶ Secunda concluſio eſt hæc. Licet actus intellectus formaliter
fœlicitantis attingat obiecti eſſentiam: tamen ꝙ actus ſuus circa
illum actus ſit fœlicitatis: formaliter habet ab actu uoluntatis.

¶ Perſone in diuinis numero diſtinguuntur.

¶ Perſonalitates in diuinis ſunt primo diuerſæ.

¶ Thelogice loquendo dico ꝙ in æuo non eſt ſucceſſio formali-
ter intrinſeca continuatiua: Sed bene terminatiua: ſecundũ phi-
loſophos tamen aliter dicerem.

¶ Rationabilius eſt credere Origenem eſſe ſaluum: q̃ credere ip
ſum eſſe damnatum.

CONCLVSIONES SECVNDVM PROPRI AM OPINIONEM NVMERO .LXII. IN DO CTRINA PLATONIS DE QVA PAVCA HIC ADDVCVNTVR: QVIA PRIMA PA RADOXA CONCLVSIO TOTAM SIBI AS SVMMIT PLATONIS DOCTRINAM DIS CVTIENDAM.

¶ Per numeros triplares qui a Platone in Timeo ponuntur in
triangulo animam ſignificante admonemur quouſq; in formis
numerandis Sit progrediendum per naturam illius quod eſt pri
ma forma formans. Per numeros uero duplares ibidem poſitos
admonemur quatenus poſitis duobus extremis terminis coordi
nanda ſunt media per naturam eius quod eſt mediũ in uniuerſo.

¶ Cum quæritur a Platone an ad exemplar genitum an ingeni-
tum factus ſit mundus: nihil aliud quæritur niſi an ad animales
rationes: an ad ideas intellectuales.

¶ Qui nouerit modum illuminationis ſuperiorum ſuper media
intelliget idem ſignificare & Platonicos per congregatiõem ani
marum in monte ida: & hebreos per animarum congregatiõem
in monte ſynao in auditione legis.

¶ Qui ſciuerit rationem cauſæ præſupponere ratiõem perfecti:
intelliget iuxta Platonicam doctrinam Quare dixerit Phere-
cides non prius Iouem mundum fabricaſſe q̃ in amorem fuerit
tranſformatus.

¶ Empedocles per ſpheram intelligibilem a uenere contentam: nihil aliud intelligit q̃ mundum archetipum ab ordine intra ſe manentis primæ prouidentiæ contentum.

¶ Ideo amor ab Orpheo ſine oculis dicitur quia eſt ſupra intellectum.

¶ Cum dicit Plato in Timeo in medio mundi poſitam animam: quicquid dicant cœteri Platonici ego per mediũ lunã intelligo.

¶ Infra ambitum terminati entis recte quinq; illa Platonis pro tranſcendentibus ponuntur. Ens. Idem. Alterum. Status. & Motus.

¶ Platonice loquendo de anima dico animam uiuere cum ſaturno uitã cõtẽplatiuam: cum Ioue politicã & practicam: cũ Marte iraſcibilem & ambitioſam: cum Venere concupiſcibilem & uoluptuoſam: cum Mercurio uegetalem cum ſtupido ſenſu.

¶ Ex precedenti concluſione habetur quæ ſit uirga Mercurii ſoporifera.

¶ Primus ſeptennarius uitæ humanæ eſt ſub Mercurio: Secundus ſub uenere: Tertius ſub Marte: Quartus ſub Ioue: Quintus ſub Saturno: & reliqui ſeptennarii ſm eum qui fuerit prædominatus in præcedentibus.

¶ Predictis uitis cooperantur ſol & luna ut cauſæ uniuerſales: & per appropriationem. Luna: Mercurio: & Saturno. Sol: Veneri & Marti. Simul uterq; Ioui.

¶ Si Syriani theologiam ſequamur: rationabile eſt eccleſiaſticæ hierarchiæ ſacerdotes in cœleſti hierarchia anagogicis uirtutibus proportionari.

¶ Cum Platonem audimus palladem & amorem philoſophos deos uocantem: ita intelligamus: ut amor ſit philoſophus ratione uiæ pallas ratione termini.

¶ Per extremorum & medii ratõem cognoſcere poſſumus cõuenienter uniuerſi gradus ſic in quinq; poſſe diuidi. In ſup ens. uere ens. non uere ens. nõ uere non ens. uere non ens.

¶ Per ipſum tale. uere tale. ſemper tale in Platonis doctrina debemus intelligere proprietatem intellectus: animæ: & primorũ corporum.

¶ Si Syriani doctrinam ſequamur: conueniens eſt poſt unitateꝫ totalis intellectionis quæ & trifariam diuiditur in ſubſtantialem potentialem & operatiuam ponere trinarium intellectionis: par tialis ſcilicet participatæ & imaginariæ.

¶ Quicquid dicant cœteri Platonici de rationalis animæ parti um diſtinctione: aſſero ego ſi id eſt rationalem partē in & diuidamus: eandem partem ut phantaſiæ coniungitur dici: ut intellectui ut ſibiipſi

¶ Poſſibile eſt ut pars rationalis animæ noſtræ quam ſm peripa teticos poſſibilem intellectum uoco ad hoc perueniat: ut ſine cō iunctione ad phantaſmata diſcurrat & operetur.

¶ Perfectius & uerius reperitur pulchritudo in intelligibilibus q̃ in ſenſibilibus.

¶ Cum dicit Plato amorem natum ex congreſſu peniæ & Pori in ortis Iouis: in natalibus ueneris: diis diſcmnbentibus nihil ali ud intelligit q̃ in angeli mente tunc primum amorem. i. deſideri um pulchritudinis eſſe natum cum in eo idearum ſplendor: im- perfectius tamen refulxit.

¶ Amor de quo in Sympoſio loquitur Plato: in deo nullo mo- do eſſe poteſt.

¶ Per duplicem Venerem de qua in Sympoſio Platonis: nihil aliud intelligere debemus: q̃ duplicem pulchritudinem ſenſibi- lem & intelligibilem.

¶ Amor de quo Plotinus loquitur non eſt cœleſtis amor de quo Plato in Sympoſio: Sed illius uera & proxima imago.

¶ Pugnantia quæ uidetur in dictis Orphei & Agathonis: quo- rum alter amorem antiquiorem omnibus diis dicit: alter iunio- rem perfecte ſoluemus ſi ad duplex deorum eſſe intelligibile & naturale reſpexerimus.

¶ Pulchritudo eſt in deo per cām: in totali intellectu uere eſſen- tialiter totaliter: in ꝑticulari intellectu uere partialiter eſſentiali ter: in anima ratōnali uere ꝑcipaliter: in uiſibilibus cœli accidē tibus imaginarie eſſentialiter totaliter: in ſubcœleſtibus quali- tatibus uiſibilibus imaginarie partialiter eſſentialiter: in quan-

titatibus imaginarie participaliter.
¶ Cum dicit Plato Omne quod fit a cauſa fieri: referendum eſt per ſe ad per ſe: & per accidens ad per accidens.
¶ Cum dixit Plato in Timeo ex indiuidua diuiduaq; ſubſtantia conflatam animam: per indiuiduam ſubſtantiam animalem intellectum ſignificauit: per diuiduam animalem rationem.
¶ Non eſt credendum in doctrina Platonis animam quicq̄ intelligere per inſpectiōem ad ideas niſi cum peruenit ad illum ſtatū qui eſt ſupremus gradus contemplatiuæ perfectionis.
¶ Correlariū. Errant qui credūt ſm Platonē q̄ ea quæ nos quotidie cognoſcimus & intelligimus: in idea℞ luīe cognoſcamus.
¶ Modus cognoſcendi per ideas eſt ille: cuius dixit Plato in Timeo paucos hōies eſſe participes: Sed bene deos omnes.
¶ Exponere in Fabula Critiæ per quinq; partus: quinq; formas corporis omnino eſt inconueniens.
¶ Per aliam uitam in epinomide intelligere debemus connexionem partis cum ſuo toto: & credo idem eſſe quod apud Cabaliſtas dicitur ſœculum uenturum.
¶ Qualiter uerum ſit quod in epinomide dicitur arithemeticā ſcientiā inter omnes ſpeculatiuas maxime facere ad fœlicitatē: intelligi poteſt per concluſiones noſtras de mathematicis.
¶ Per cœlum in epinomide quod dicit Plato eſſe nobis cauſam omnium bonorum: non ideam cœli: Sed ipſum cœlum quod eſt cœleſte animal intelligere debemus.
¶ Per neceſſitatis regnum in Sympoſio Platonis: nihil aliud intelligere debemus q̄ ſuperabundātiam naturæ alterius ſupra naturam eiuſdem: & infiniti ſupra terminum.
¶ Per demonſtrationem Platonis in Phedro de animæ immortalitate: nec de noſtris animis ut Proclus. Hermias. & Syrianus credunt: nec de omni anima ut Plotinus & Numenius: nec de mundi tantū anima: ut Poſſidonius: Sed de cœleſti qualibet anima probatur & concluditur immortalitas.
¶ Tempus eſſentialiť eſt in incorporeis: participatiue in corpeis.
¶ Tempus ubi habet eſſe eſſentiale: habet eſſe totaliť extra animam.

¶ Tempus habet ab anima ſuum eſſe participatum: a prima qui dem anima per modũ effectiuæ cauſalitatis: ab ultima uero per modum obiectiuæ conſequtionis.

¶ Motus primi cœli: & uniuerſaliter quilibet motus ſiue localis ſiue alterationis ſecundario & per accidens tempore menſurat᷑.

¶ Licet natura intellectualis ſimul omnia intelligat: non tamen hoc eſt per uirtualem & unitiuam continentiam: Sed per mutuam penetrationem formarum: & indiſſociatam concatenationẽ totius eſſe participati id eſt formalis.

¶ Per demonſtrationem Platonis in Phedro de immortalitate animæ firmius demonſtratur æternitas mundi q̃ per ullam rationem Ariſtotelis in. viii. Phyſicorum.

¶ Sicut & uidetur & auditur homo ab homine per motõem ſenſus ad extra: ita & uidetur & auditur demon ab homine & a demone per motionem ſenſus ad intra.

¶ Cur homo non poſſit non uideri ſi ſit preſens a recte diſpoſito in potẽtia uiſiua: demon autem tunc ſolũ uideatur cum uult uideri: ex modo quo unuſquiſq; eorum uidetur haberi poteſt.

¶ Senſus naturæ quem ponunt Alchindus. Bacon Guilielmus Pariſienſis: & quidã alii: maxime autem om̃es magi nihil eſt aliud q̃ ſenſus uehiculi quem ponunt Platonici.

¶ Cum dicit Plato neminem niſi inuitum peccare: nihil aliud intelligitur q̃ illud quod Thommas tenet: ſcilicet nõ poſſe eſſe peccatum in uoluntate niſi ſit defectus in ratione.

¶ Prouidentia eſt ſtatuitiue in deo: ordinatiue in intelligentia: exequtiue in anima: denuntiatiue in cœlo: terminatiue in toto uniuerſo.

¶ Non ſolum per dicta in epinomide & Philebo a Platone in quibus dialogis expreſſe ponit Plato fœlicitatem in contemplatione: Sed per dicta in Phedro de furore amatorio conſtat ſm Platonem non eſſe fœlicitatem in actu amoris quia furor nõ eſt fœlicitas: Sed impetus & æſtrum concitans: urgens & impellens ad fœlicitatem.

¶ Ex eo nomine quo dei nominant amorem patet diligenter aduertenti ꝙ in actu amoris non eſt fœlicitas.

¶ Iſta propoſitio in Phedro. Omnis anima totius inanimati curam habet: ſimpliciter de quacunq; uere anima intelligenda eſt.
¶ Ex dicto illo Platonis in Phedro: q nisi anima hominis ea que uere ſunt intuita eſſet in hoc animal nō ueniſſet. Si recte intelligatur intelligetur q opinio Plotini ponens tranſmigrationem animarum in bruta non eſt ad mentem Platonis.
¶ Ex oratione Socratis in Phedro ad pana: habetur cōplete opinio Platonis de fœlicitate.
¶ Opinio Cratyli de nominibus ita eſt intelligenda: non q talia ſint nomina: Sed q talia eſſe debent ſi ſint recta.
¶ Ideo dixit Socrates in cratylo ſe ſomniare circa ideas: quia ideis non utimur in hoc ſtatu: Sed earum imaginibus proximis uel ſecundariis.
¶ Per unum in ſophiſte: intellige unum in alteritate.
¶ Dictum illud in ſophiſte. Qui unum non dicit nihil dicit: illud eſt quod ab Ariſtotele dicitur. Qui unum non intelligit nihil intelligit.
¶ Dictum illud Platonis in ſophiſte de ſimulachris quæ dicit demonica machinatione conficta: & ſi multis aliis modis poſſit uerificari: conueniens tamen eſt exponere per hoc: q illa ut gradū medium in entitate tenent demonico ordini proportionantur.
¶ Venatio illa Socratis de qua in prothagora: conuenienter per ſex gradus poteſt ſic diſtribui: ut primus ſit eſſe materiæ extrinſecæ: Secundus eſſe particulare immateriale. Tertius eſſe uniuerſale: Quartus eſſe rationale: Quintus eſſe particulare intellectuale: Sextus eſſe totale intellectuale: In ſeptimo tanq̄ in ſabbato ceſſandum eſt a uenatione.
¶ Quod dicitur in euthydemo non in habitu: Sed actu conſiſtere fœlicitatem: intellige de actu reflexo.
¶ Per id quod in Lachete dicitur. Quorumcūq; eſt ſcientia: non eſſe aliam eorundem ut preteritorum: aliam ut preſentium: aliā ut futurorum: illud poteſt intelligi tritum apud pipateticos non eſſe ſcientiam niſi uniuerſalium.
¶ Dictum illud Platonis in Gorgia: Si orator ſcit iuſta eſt iuſtus dico abſolute ſm ſe non ut ad hominem tantum poſſe ſaluari: ſi

d

unum ab alio eſſe intelligamus non formaliter: Sed illatiuæ.
¶ Licet ratio Platonis in Phedone per uiam contrariorum abſolute non concludat: expoſitis tamen a Cebete ad hominem aliquid concludit.

CONCLVSIONES SECVNDVM OPINIONEM PROPRIAM IN DOCTRINA ABVCATEN AVENAN QVI DICITVR AVCTOR DE CAVSIS.

¶ Cum dixit Abucaten Auenan animam eſſe ſupra tempus: intelligendum eſt de anima abſoluta ſm ſubſtantiam præſcindendo ab omni operatione quæ cõpetit ei inquantum eſt anima.
¶ Cum dicit Abucaten. Omnis anima nobilis tres habet operationes. diuinam: intellectualem: & animalem: ita eſt intelligendum ꝙ primam habeat per imaginem proportionalitatis: ſecundam per formalitatem participationis: tertiam per proprietatem eſſentialitatis.
¶ Cum dixit Abucaten Omnem cauſam primariam plus influere: Per plus intelligas eminentiam modi cauſandi & intimitatem eius quod in re producitur.
¶ Quamuis dicat Abucaten ꝙ eſſe quod eſt primum creatum eſt ſuper intelligentiam: nõ credas tamen illud ſm Hypoſtaſim eſſe diſtinctum ab intelligentia.
¶ Cum dixit Abucaten cauſam primam ſupiorem eſſe omni narratiõe: nõ tam propter id habet ueritatem qđ primo affert quia ſ. cauſam ante ſe non habet q̃ propter id quod ſecundario innuit: quia omne intelligibile unialiter antecedit.
¶ Quod dicit Abucaten: intelligentiã eſſe ſubſtantiam quæ nõ diuiditur: maxime eſt uerum per indiſcretam in ea intelligibiliũ ad inuicem penetrationem.
¶ Ex præcedenti concluſione poteſt haberi quomodo intelligendum eſt dictum Abucaten: ꝙ omnis intelligentia eſt plena formis.
¶ Per ultimã propoſitõem Abucaten poſſumus intelligere quid ſibi uelit illa diuiſio: quam fecit Plato in principio tractatus Timei: & poſſumus ſcire ꝙ ſub ea non comprehenditur anima niſi

per uiam extremalis conbinationis.
¶Ex antepenultima propoſitione Abucaten colligi poteſt ꝙ de clinare plus ad ſenſum q̄ ad intellectum non eſt animæ ut anima eſt: ſed ut cadens eſt.
¶Cum dicit Abucaten intelligētiam ut diuina eſt regere res: in telligendum eſt de regimine ſtatuitiuo non ordinatiuo qui ei cō petit ut intelligentia eſt.

CONCLVSIONES DE MATHEMATICIS SE-CVNDVM OPINIONEM PROPRIAM NV-MERO.LXXXV.

¶Mathematicæ non ſunt ueræ ſcientiæ.
¶Si fœlicitas ſit in ſpeculatiua perfectione: mathematicæ non faciunt ad fœlicitatem.
¶Mathematicæ ſcientiæ nō ſunt propter ſe: Sed ut uia ad alias ſcientias quærendæ.
¶Sicut ſubiecta mathematicorum ſi abſolute accipiantur: intel lectum nihil perficiunt: ita ſi ut imagines accipiantur ſuperiorū: immediate nos ad intelligibilium ſpeculationem manu ducunt.
¶Sicut dictum Ariſtotelis de antiquis dicentis ꝙ ideo errarunt in phyſica contemplatione: quia mathematice: res phyſicas tra-ctarunt: uerum eſſet ſi illi materialiter mathematica non forma liter accepiſſent ita eſt ueriſſimum modernos qui de naturalibus mathematice diſputant naturalis philoſophiæ fundamenta de-ſtruere.
¶Nihil magis nociuum theologo q̄ frequens & aſſidua in ma-thematicis euclidis exercitatio.
¶Sicut medicina mouet ſpiritus principaliter ut regunt corpus: ita muſica mouet ſpiritus ut ſeruiunt animæ.
¶Medicina ſanat animam per corpus: muſica autem corpus per animam.
¶Per arithmeticam non materialem: Sed formalem habetᷣ op tima uia ad prophetiam naturalem.
¶Ioachin in prophetiis ſuis alia uia nō proceſſit q̄ per numeros formales.
¶Per numeros habetᷣ uia ad omnis ſcibilis inueſtigatōem & in-

tellectionem: ad cuius cõclusionis uerificatõem polliceor me ad infraſcriptas. lxxiiii. queſtiones per uiam numerorꝝ reſponſurꝝ.

QVESTIONES AD QVAS POLLICETVR SE PER NVMEROS RESPONSVRVM:.

¶ Vtrum ſit deus.
¶ Vtrum ſit infinitus.
¶ Vtrum ſit cauſa omnium rerum.
¶ Vtrum ſit ſimpliciſſimus.
¶ Vtrum ſit intelligens.
¶ Quomodo deus intelligat.
¶ An ſit dare naturam ſuperiorem natura intellectuali.
¶ An eſſe quiditatiuum rei ſit intimius eſſe quod habeat res.
¶ Quid de humanitate in ſua preciſiſſima abſtractõe poſſit prædicari: & quid non.
¶ Quomodo elementa ſint in cælo.
¶ Quis modus debeat teneri in inueſtigatõe uniuſcuiuſq; ſcibilis
¶ Vtrum ſupra naturaꝫ rerum corporalium ſit dare naturam rationalem incorpoream.
¶ Vtrum ſupra naturam rõalem ſit dare naturam intellectualẽ.
¶ Vtrum inter naturam rationalem & intellectualem ſit aliqua natura media.
¶ Vtrũ inter naturã intellectualem & deũ ſit aliq̃ natura media.
¶ Vtrum in aliqua natura: contradictoria ſe compatiantur.
¶ Vtrum in aliqua natura coincidant contradictoria.
¶ Quis numerus annorũ ſit naturaliter debitus uitæ boni hõis.
¶ Qui ſit numerus annorũ naturalit̃ debitus uitæ mali hõis.
¶ Quot ſint gradus principales naturarum uniuerſi.
¶ Vtrum natura corporea ut talis ſit actiua uel tm̃ ſit paſſiua.
¶ Quid dicat corpus.
¶ Vtrum ſint in materia dimenſiones interminate.
¶ Vtrum ſit melius deum cauſare res q̃ non cauſare.
¶ Vtrum creatio rerum ad extra: procedat neceſſario a diuina eſſentia in tribus perſonis hypoſtatizata.
¶ Vtrum inter cãm & cauſatum neceſſario mediet aliquid.
¶ Vtrum recte multitudo ſcibilium ad decem prædicamentorũ

numerum ſit reducta.
¶Q uæ ſit differentia inter modum intelligendi angelorum: & animarum rationalium.
¶Q uæ ſit differentia inter modum intelligendi dei & angelorum:
¶V trum natura angelica ſit quodammodo omnia.
¶V trum natura rationalis ſit quodammodo omnia.
¶V trum poſſint eſſe plures dei.
¶V trum detur infinitum in natura.
¶Q uomodo differat infinitas quam theologi attribuunt deo: ab illa quam dicunt philoſophi impoſſibile eſſe dari.
¶V trum deus ſit omnia in omnibus.
¶Q uomodo differat eſſe creaturarum ab eſſe dei.
¶Q uæ pertineant ad conſiderationem theologi.
¶Q uando futura ſit ſæculi conſumatio.
¶Q uis & qualis erit rerum ſtatus in ſæculi conſumatione.
¶Quæ opinio uerior de trinitate Arrii. Sabellii. Eucliph. aut fi dei catholicæ.
¶V trum formæ ſenſibiles ſint intelligibiliter in angelo.
¶V trum in angelo ſit aliud q̄ intelligens: intellectio & intellectum.
¶V trum hæc in angelo realiter: an ratione diſtinguantur.
¶V trum ſit eadem natura mouentis & moti motu phyſico.
¶V trum ſit dare aliquid quod ſm ſuam naturam ſit pura potētia: quam philoſophi uocant materiam primam.
¶V trum mediate uel immediate & quomodo materia prima dependeat a deo.
¶V trum omne quod eſt infra deum ſit compoſitum ex actu & potentia.
¶V trum ſit materia eiuſdem rationis in omnibus.
¶V trum aliqua res creata poſſit eſſe inmunis ab imperfectōne.
¶Q uæ naturæ ſint aptæ fœlicitari.
¶V trum fœlicitas conſiſtat in intellectu an in uoluntate.
¶V trum quantitas ſit per ſe uel participatiuæ uiſibilis.
¶V trum natura intellectualis ſit deo ſemper unita.

❡Vtrum in natura intellectuali plus ſit imperfectionis q̃ perfe-
ctionis.
❡Cuius naturæ propria ſit uera mobilitas.
❡Vtrum animæ conueniat modus ſcientiæ per uiam numeroꝝ.
❡Q uis ſit primus modus prædicandi per ſe.
❡Q uis ſit ſecundus modus prædicationis per ſe.
❡Vtrum diffinitio inueſtigetur per demonſtrationem.
❡Q uare ſolum de inherentia paſſionis ad ſubiectum habetur
ſcientia.
❡Vtrum anima rationalis ſit materialis.
❡Vtrum ſit incorruptibilis.
❡Vtrum uniuerſaliter intelligat.
❡Vtrum ſicut eſt dare mundum ſenſibilem: ita ſit dare mundũ
intelligibilem.
❡Vtrum ſit maior uel minor numerus ſeparatarum ſpecierum
q̃ materialium.
❡Q uare in opere ſecundæ diei non eſt dictũ. Et uidit deus quo
niam bonum.
❡Quare ſexta numeratio homo dicitur.
❡Q uare ſex diebus dicitur deus omnia perfeciſſe.
❡Q uid ſignificet deum ſeptima die quieuiſſe.
❡Vtrum diſtinguatur iraſcibilis a concupiſcibili.
❡Q uæ ſit diſtinctio inter potentias animæ cognoſcitiuas.
❡Cur homines naturaliter appetant uictoriam.
❡Cur naturalis ſit homini modus cognoſcendi per ratõem phã
taſiæ coniunctam.
❡Vtrum in cælo ſint deſcripta & ſignificata omnia cuilibet ſci-
enti legere.

CONCLVSIONES NVMERO. XV. SECVNDVM PROPRIAM OPINIONEM DE INTELLIGENTIA DICTORVM ZOROASTRIS ET EXPOSITORVM EIVS CHALDEORVM.

¶Quod dicunt interpretes chaldei super primum dictum zoroaſtris de ſcala a tartaro ad primum ignem: nihil aliud ſignificat q̃ ſeriem naturarum uniuerſi a non gradu materiæ ad eum qui eſt ſuper omnem gradum graduate protenſum.

¶Ibidem dico interpretes nihil aliud per uirtutes myſteriales intelligere q̃ naturalem magiam.

¶Quod dicunt interpretes ſuper dictum ſecundum zoroaſtris de duplici aere: aqua & terra: nihil aliud ſibi uult niſi quodlibet elementum quod poteſt diuidi per purum & impurũ habere habitatores rationales: & irratiõales: quod uero purũ eſt tantum: rationales tantum.

¶Ibidem per radices terræ nihi aliud intelligere poſſunt q̃ uitã uegetalẽ: conuenienter ad dicta Empedoclis qui ponit tranſanimationem etiam in plantas.

¶Ex dicto illo zoroaſtris. Ha ha hos terra deflet uſq; ad filios: ſequendo expoſitionem Oziæ chaldei: expreſſam habemus ueritatem de peccato originali.

¶Dicta interpretum Chaldeorum ſuper .xi. Amphoriſmo de duplici ebriatione Bacchi & Sileni: perfecte intelligentur per dicta cabaliſtarum de duplici uino.

¶Quæ dicunt interpretes ſuper .xiiii. amphoriſmo: perfecte intelligentur per ea quæ dicunt cabaliſte de morte oſculi.

¶Magi in .xvii. amphoriſmo nihil aliud intelligunt per triplex indumentum ex lino: panno: & pellibus q̃ triplex animæ habitaculum: cæleſte: ſpiritale: & terrenum.

¶Poteris ex præcedenti concluſione aliquid intelligere de pelliceis tunicis quas ſibi fecit Adam: & de pellibus quæ erant in Tabernaculo.

¶Per canem nihil aliud intelligit zoroaſter: q̃ partem inrationalem animæ & proportionalia: quod ita eſſe uidebit qui diligenter dicta omnia expoſitorum conſiderauerit: qui & ipſi ſicut & zoroaſter enigmatice loquuntur.

¶Dictum illud zoroaſtris ne ex eas cum traſit Lictor

perfecte intelligetur per illud Exodi quando ſunt prohibiti Iſra helite exire domos ſuas in tranſitu angeli interficientis primoge nita ægyptiorum.

¶ Per Syrenam apud Zoroaſtrem nihil aliud intrlligas q̃ partem animæ rationalem.

¶ Per pueruꝫ apud interpretes nihil aliud intellige q̃ intellectũ.

¶ Per dictũ illud Zoroaſtris adhuc tres dies ſacrificabitis & non ultra: apparuit mihi per arithmeticam ſuperioris merchiaue illos computandi dies eſſe in eo dicto expreſſe prædictum aduentum Chriſti.

¶ Quid ſit intelligendum per capras apud Zoroaſtrem intelliget qui legerit in libro Bair quæ ſit affinitas capris & quæ agnis cum ſpiritibus.

CONCLVSIONES MAGICAE NVMERO XXVI. SECVNDVM OPINIONEM PROPRIAM.

¶ Tota Magia quæ in uſu eſt apud modernos: & quam merito exterminat eccleſia nullam habet firmitatem: nullum fundamẽtum: nullam ueritatem: quia pendet ex manu hoſtium primæ ueritatis: poteſtatum harum tenebrarum: quæ tenebras falſitatis male diſpoſitis intellectibus obfundunt.

¶ Magia naturalis licita eſt & non prohibita: & de huius ſcientiæ uniuerſalibus theoricis fundamentis pono infraſcriptas concluſiones ſm propriam opinionem.

¶ Maga eſt pars practica ſcientiæ naturalis.

¶ Ex iſta cõcluſione: & cõcluſione paradoxa dogmatizãte. xlvii. ſequitur ꝙ magia ſit nobiliſſima pars ſcientiæ naturalis.

¶ Nulla eſt uirtus in cælo: aut in terra ſeminalit̃ & ſeparata quã & actuare & unire magus non poſſit.

¶ Quodcunqꝫ fiat opus mirabile ſiue ſit magicum: ſiue cabaliſticum: ſiue cuiuſcunqꝫ alterius generis: principaliſſime referendũ eſt in deum glorioſum & benedictum: cuius gratia ſupercæleſtes mirabilium uirtutum aquas ſuper contemplatiuos homines bonæ uoluntatis quotidie pluit liberaliter.

¶ Non potuerunt opera Chriſti uel per uiam magiæ uel per uiā cabalæ fieri.
¶ Miracula Chriſti non ratione rei factæ: Sed ratione modi faciendi ſuæ diuinitatis argumentum certiſſimum ſunt.
¶ Nulla eſt ſcientia quæ nos magis certificet de diuinitate Chriſti: q̄ magia & cabala.
¶ Quod magus homo facit per artem fecit natura naturaliter faciendo hominem.
¶ Mirabilia artis magicæ non ſunt niſi per unionem & actuationem eorum quæ ſeminaliter & ſeparate ſunt in natura.
¶ Forma totius magicæ uirtutis eſt ab anima hominis ſtante & non cadente.
¶ Magicam operari non eſt aliud q̄ maritare mundum.
¶ Siqua eſt natura immediata nobis quæ ſit uel ſimpliciter: uel ſaltem ut multum rationaliter rationalis: magicā habet in ſummo: & eius participatione poteſt in hominibus eſſe perfectior.
¶ Nulla poteſt eſſe operatio magica alicuius efficaciæ niſi annexum habeat opus cabalæ explicitum uel implicitum.
¶ Illa natura quæ eſt Orizon temporis æternalis: eſt ꝓxima mago: ſed infra eum.
¶ Illius naturæ quæ eſt orizon temporis & æternitatis propria eſt magia: inde eſt petenda ꝑ modos debitos: notos ſapientibꝰ.
¶ Illius natura quæ eſt orizon æternitatis temporalis: eſt mago proxima: ſed ſuper eum & ei propria eſt cabala.
¶ Ideo uoces & uerba in magico opere efficaciam habent: quia illud in quo primum magicam exercet natura uox eſt dei.
¶ Quælibet uox uirtutem habet in magia inquantum dei uoce formatur.
¶ Non ſignificatiuæ uoces plus poſſunt in magia: q̄ ſignificatiue & rationem concluſionis intelligere poteſt qui eſt profundus ex præcedenti concluſione.
¶ Nulla nomina ut ſignificatiua. & inquantum nomina ſunt ſingula & per ſe ſumpta in magico opere uirtutem habere poſſunt niſi ſint hebraica: uel inde proxime deriuata.
¶ Quilibet numerus ꝑter ternarium & denariū ſunt materiales

in magia: iſti formales ſunt: & in magica arithmetica ſunt nume ri numerorum.

¶ Ex ſecretioris philoſophiæ principiis neceſſe eſt confiteri plus poſſe caracteres & figuras in opere Magico: q̃ poſſit quæcunq; qualitas materialis.

¶ Sicut caracteres ſunt ꝓprii operi magico: ita numeri ſunt proprii operi cabalæ medio exiſtente inter utroſq; & appropriabili per declinationem ad extrema uſu litterarum.

¶ Sicut per primi agentis influxum ſi ſit ſpecialis & immediatus fit aliqd qđ non attingitur per mediatiõem cauſarũ ita per opus cabale ſi ſit pura cabala & immediata fit aliquid ad quod nulla magia attingit.

CONCLVSIONES NVMERO. XXXI. SECVNDVM PROPRIAM OPINIONEM DE MODO INTELLIGENDI HYMNOS ORPHEI SECVNDVM MAGIAM ID EST SECRETAM DIVINARVM RERVM NATVRALIVMQVE SAPIENTIAM A ME PRIMVM IN EIS REPERTAM:

¶ Sicut ſecretam magiam a nobis primũ ex Orphei hymnis elicitam: fas non eſt in publicum explicare: ita nutu quodam ut in infraſcriptis fiet cõcluſionibus eã per Amphoriſmorũ capita demonſtraſſe utile erit ad excitandas contemplatiuorum mentes.

¶ Nihil efficacius hymnis Orphei in naturali magia: ſi debita muſica animi intentio & cæteræ circumſtantiæ quas norunt ſapientes fuerint adhibitæ.

¶ Nomina deorum quos Orpheus canit non decipientium demonum a quibus malum & non bonum prouenit. Sed naturalium uirtutum diuinarumq; ſunt nomina a uero deo in utilitatem maxime hominis ſi eis uti ſciuerit mundo diſtributarum.

¶ Sicut hymni Dauid operi Cabalæ mirabiliter deſeruiunt: ita hymni Orphei operi ueræ: licitæ: & naturalis magiæ.

¶ Tantus eſt numerus hymnorum Orphei: quãtus eſt numerus cũ quo deus triplex creauit ſæculum ſub quaternarii pythagorici forma numeratus.

¶Quarumcūq; uirtutū naturalium uel diuinarum eadē eſt proprietatis analogia: idem etiam nomen: ide3 hymnus: idem opus ſeruata proportione. Et qui tentauerit exponere uidebit correſpondentiam.

¶Qui neſcierit perfecte ſenſibiles proprietates per uiam ſecretæ analogiæ intellectualizare: nihil ex hymnis Orphei ſanum intelliget.

¶Qui profunde & intellectualiter diuiſione3 unitatis ueneream in trinitatem gratiarum & unitatis fatalis in trinitatem parcarū & unitatis ſaturniæ in trinitatē Iouis neptunni & plutonis intellexerit: uidebit modum debite ꝓcedendi in orphica theologia.

¶Idem ſunt curetes apud Orpheum: & poteſtates apud Dionyſium.

¶Qui præcedentis cōcluſionis opus attētauerit: adhibeat opus cabalæ ſm appropriata timori Iſaac.

¶Fruſtra Palemonem & Leucotheā adibit: qui Nereum non attraxerit: nec Nereum attrahet qui circa primariā animalem trinitatem operatus non fuerit.

¶Per octonarium numerum hymnorum maritimorum: corporalis naturæ nobis proprietas deſignatur.

¶Idem eſt typhon apud Orpheum: & zamael in Cabala.

¶Siquis in opere precedentis concluſionis intellectualiter operabitur per meridie3 ligabit ſeptentrionem: ſi uero mundialiter per totum operabitur: iudicium ſibi operabitur.

¶Idem eſt nox apud Orpheum: & enſoph in Cabala.

¶Ex præcedenti concluſione poteſt quis rectius exponere q̄ exponat Proclus quid ſibi uelit illud dictum theologi inducentis opificem mundi noctem conſulentem de opificio mundano.

¶Ex eiſdem dictis pōt intelligi cur in Sympoſio a Diotima Porus conſilii filius: & ieſus in ſacris litteris angelus magni conſilii nominetur:

¶Anima aquea ut inferiora generat: ſuperiora contemplatur in ſeipa ſe ſiſtit: triplici hymno maris neptūni & oceani ab orpheo decantatur.

¶Nihil habebit firmum in opere qui ueſtam non attraxerit.

¶ Per ſeptennarium hymnorum paternæ menti attributorum Prothogni: Palladis: Saturni: Veneris: Rheæ: legis: Bacchi: poteſt intelligens & profundus contemplator de ſæculi conſumati one aliquid coniectare.

¶ Opus præcedentium hymnorum nullum eſt ſine opere Cabale: cuius eſt proprium practicare omnem quantitatem formaleꝫ continuam & diſcretam.

¶ Qui heroas in duplices non diuiſerit natiuos & aduentitios ſæpe errabit.

¶ Qui Apollinē adibit. mediabit opus per Bacchum triethericū & conſumabit per nomen ineffabile.

¶ Non inebriabitur per aliquem bacchum: qui ſuæ muſæ prius copulatus non fuerit.

¶ Per quaternarium hymnorum primæ formæ mundanæ attributorum ſui formabilis natura nobis deſignatur.

¶ Qui perfecte in animam redierit: primæ formæ ſuam formaꝫ æquauerit.

¶ Qui præcedentis concluſionis opus tentauerit: Iouem adibit tertium ut uiuentem non ut uiuificantem.

¶ Fruſtra adit naturam & protheum qui pana non attraxerit.

¶ Sicut poſt uniuerſalem animatiōem eſt particularis animatio: ita poſt uniuerſalem prouidentiam eſt particularis prouidentia.

¶ Ex præcedenti concluſione sciri poteſt cur Ouidius in execrati one in Ibin poſtq̄ inuocauit numen quod terram regit & aquā: terram inuocat & neptunnum.

¶ Qui annotauerit diligenter dicta ab ariſtotele in expoſitione definitionis de anima: uidebit cur Orpheus Palladi & Veneri uigilantiam attribuerit.

CONCLVSIONES CABALISTICAE NVMERO. LXXI. SECVNDVM OPINIONEM PROPRIAM: EX IPSIS HEBREORVM SAPIENTVM FVNDANENTIS CHRISTIANAM RELIGIONEM MAXIME CONFIRMANTES.

¶ Quicquid dicant cæteri Cabaliſte: ego prima diuiſione ſcientiam Cabalæ in ſcientiam ſephiroth & ſemot tanq̄ in practicam

& ſpeculatiuam diſtinguerem.

¶ Quicquid dicant alii cabaliſte ego partem ſpeculatiuam cabalæ quadruplicem diuiderem conreſpondenter quadruplici partitioni philoſophiæ quam ego ſolitus ſum afferre. Prima eſt ſcientia quam ego uoco alphabecariæ reuolutionis conreſpondendentem parti philoſophiæ: quam ego philoſophiam catholicaꝫ uoco. Secunda: tertia & quarta pars eſt triplex merchiaua conreſpondentes triplici philoſophiæ particularis de diuinis: de mediis & ſenſibilibus naturis.

¶ Scientia quæ eſt pars practica cabalæ: practicat totam methaphyſicam formalem & theologiam inferiorem.

¶ Enſoph non eſt aliis numerationibus connumeranda: quia eſt illarum numerationum unitas abſtracta & incommunicata: nō unitas coordinata.

¶ Quilibet hebreus cabaliſta ſm principia & dicta ſcientiæ Cabalæ cogitur ineuitabiliter concedere de trinitate: & qualibet perſona diuina: patre: filio: & ſpiritu ſancto: illud preciſe ſine additione: diminutione: aut uariatione: quod ponit fides catholica chriſtianorum.

¶ Correlarium. Non ſolum qui negant trinitatem: Sed qui alio modo eam ponunt q̄ ponat catholica eccleſia ſicut Arriani: Sabelliani: & ſimiles: redargui poſſunt manifeſte ſi admittantur principia cabalæ:

¶ Tria magna dei nomina quaternaria quæ ſunt in ſecretis cabaliſtarum per mirabilem appropriationem tribus perſonis trinitatis ita debere attribui: ut nomen ſit patris. Nomen ſit filii. Nomen ſit ſpiritus ſancti. intelligere poteſt qui in ſcientia cabalæ fuerit ꝓfundus.

¶ Nullus hæbreus cabaliſta poteſt negare ꝙ nomen Ieſu: ſi eum ſm modum & principia cabalæ interpretemur hoc totum preciſe: & nihil aliud ſignificat. i. deum dei filium patriſqꝫ ſapientiam per tertiam diuinitatis perſonam quæ eſt ardentiſſimus amoris ignis naturæ humanæ in unitate ſuppoſiti unitum.

¶ Ex præcedenti concluſione intelligi poteſt cur dixerit Paulus

e

datum eſſe Ieſu nomen quod eſt ſuper omne nomen & cur in no mine Ieſu dictum ſit. Omne genu flecti cæleſtium terreſtrium & infernorum: quod etiam eſt maxime cabaliſticum & poteſt ex ſe intelligere qui eſt profundus in cabala.

¶ Siqua eſt de nouiſſimis temporibus humana coniectura: inueſtigare poſſumus per ſecretiſſimam uiam cabalæ futuram eſſe cõſumationem ſæculi hinc ad annos quingentos & quatuordecim & dies uigintiquinq;.

¶ Illud quod apud Cabaliſtas dicitur illud eſt ſine dubio quod ab Orpheo Pallas: a Zoroaſtre paterna mens: a Mercurio dei filius: a Pythagora ſapientia: a Parmenide ſphera intelligibilis nominatur

¶ Modus quo ratiõales animæ per archangelum deo ſacrificantur qui a Cabaliſtis non exprimitur: non eſt niſi per ſeparationem animæ acorpore: non corporis ab anima niſi per accidens: ut contingit in morte oſculi de quo ſcribitur. præcioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius.

¶ Non poteſt operari per puram Cabalam qui non eſt rationaliter intellectualis.

¶ Qui operatur in Cabala ſine admixtione extranei: ſi diu erit in opere: morietur ex binſica: & ſi errabit in opere aut non purificatus acceſſerit deuorabitur ab a zazele per proprietatem iudicii.

¶ Per litteram id eſt ſcin quæ mediat in nomine Ieſu ſignificat nobis cabaliſtice ꝙ tum perfecte quieuit tanquã in ſua perfectione mundus cum Iod coniunctus eſt cum Vau: quod factum eſt in Chriſto qui fuit uerus dei filius & homo.

¶ Per nomen Iod he uahu he: quod eſt nomen ineffabile: quod dicunt Cabaliſte futurum eſſe nomen meſſiæ: euidenter cognoſcitur futurum eum deum dei filium per ſpiritum ſanctum hominem factum: & poſt eum ad perfectionem humani generis ſuper homines paraclytum deſcenſurum.

¶ Ex myſterio trium litterarum quæ ſunt in dictione ſciabat id eſt poſſumus interpretari cabaliſtice tunc ſabbatiza/

re mundum cum dei filius ſit homo : & ultimo futurum ſabbatū cum homines in dei filium regenerabuntur.

¶Q ui ſciuerit quid eſt uinum puriſſimum apud Cabaliſtas ſciet cur dixerit Dauid. Inebriabor ab ubertate domus tuæ: & quã ebrietatem dixerit antiquus uates muſeus eſſe fœlicitatẽ: & quid ſignificent tot Bacchi apud orpheum.

¶Qui coniunxerit Aſtrologiam Cabalæ uidebit ꝙ ſabbatizare & quieſcere cōuenientius ſit poſt Chriſtum die dominico q̃ die ſabbati.

¶Si dictum illud Prophetæ. Vendiderunt iuſtum argento cabaliſtice exponamus: nihil aliud nobis ſignificat q̃ hoc ſcilicet Deus ut redemptor uenditus fuit argento.

¶Si interpretationem ſuam aduerterint Cabaliſte ſuper hac dictione: quæ ſignificat tunc: de trinitatis myſterio multum illuminabuntur.

¶Q ui coniunxerit dictum Cabaliſtarum dicentium ꝙ illa numeratio quæ dicitur iuſtus & redemptor: dicitur etiam Ze cum dicto Thalmutiſtarum dicentium ꝙ Iſaac ibat ſicut ze portans Crucem ſuam: uidebit ꝙ illud quod fuit in Iſaac præfiguratum: fuit adimpletum in Chriſto qui fuit uerus Deus uenditus Argento.

¶Per dicta Cabaliſtarum de rubedine Eſau: & dictū illud quod eſt in Libro Breſit Rhaba ꝙ Eſau fuit rubeus: & Rubeus eū ulciſcetur: de quo dicitur. Q uare rubeum ueſtimentum tuum? Habetur expreſſe ꝙ Chriſtus de quo noſtri Doctores eundem textum exponunt ille erit qui ultionem faciet de uirtutibus immūdis.

¶Per illud dictum Hieremiæ. Lacerauit uerbum ſuum ſecundū expoſitionem Cabaliſtarum habemus intelligere ꝙ deum ſanctum & benedictum lacerauit deus pro peccatoribus.

¶Per reſponſionem Cabaliſtarum ad quæſtionem quare in libro numerorum coniuncta eſt particula mortis mariæ particu-

læ uitulæ ruffæ: & per expoſitionem eorum ſuper eo paſſu ubi Moyſes in peccato uituli dixit. Dele me. Et per dicta in libro zoar ſuper eo textu. Et eius liuore ſanati ſumus: redarguuntur ineuitabiliter Hebrei dicentes. non fuiſſe conueniens ut mors Chriſti ſatiſfaceret pro peccato humani generis.

¶ Quilibet cabaliſta habet concedere: q̄ meſſias eos a captiuitate Diabolica & non temporali erat liberaturus.

¶ Quilibet Cabaliſta habet concedere ex dictis doctorum huius ſcientiæ hoc manifeſte dicētium q̄ peccatum originale in aduentu meſſiæ expiabitur.

¶ Ex principiis cabaliſtarum euidenter elicitur q̄ per aduentum meſſiæ tolletur circumciſionis neceſſitas.

¶ Per dictionem quæ bis ponitur in illo textu in principio creauit deus Cælum & Terrā: ego credo ſignificari a Moyſe creationem naturæ intellectualis: & naturæ animalis quæ naturali ordine præceſſit creationem cæli & terræ.

¶ Quod dicitur a Cabaliſtis q̄ linea uiridis gyrat uniuerſum: cōuenientiſſime dicitur ad concluſionem quam ultimam diximus ex mente Porphyrii.

¶ Neceſſario habent concedere Cabaliſte ſm ſua principia q̄ uerus Meſſias futurus eſt talis: ut de eo uere dicatur q̄ eſt Deus & dei filius.

¶ Cum audis Cabaliſtas ponere in Theſua informitatem: intellige informitatem per antecedentiam ad formalitatem non per priuationem.

¶ Si duplex Aleph quod eſt in textu. Non auferetur ſceptrum &c. cōiunxerimus ad duplex Aleph quod eſt in textu. Deus poſſedit me ab initio: & ad duplex Aleph quod eſt in textu. Terra autem erat inanis per uiam Cabalæ intelligemus ibi Iacob de illo uero Meſſia locutum qui fuit Ieſus Nazarenus.

¶ Per hanc dictionem quæ ſcribitur per Aleph: Iod: &

Scin & ſignificat uirum quæ deo attribuitur : cum dicitur. Vir
belli: de trinitatis myſterio per uiam Cabalæ perfectiſſime ad/
monemur.

¶Per nomen   id eſt V quod tribus litteris ſcribitur
he : uau: & aleph : quod nomen deo propriiſſime attribuitur &
maxime conuenienter non ſolum ad Cabaliſtas qui hoc expreſ/
ſe ſepius dicunt: Sed etiam ad theologiam Dionyſii Areopagi/
tæ: per uiam Cabalæ trinitatis myſterium cum poſſibilitate in/
carnationis nobis declaratur.

¶Si deus in ſe ut infinitum: ut unum: & ſecundum ſe intelliga/
tur ut ſic nihil intelligimus ab eo procedere : Sed ſeparationem
a rebus: & omnimodam ſui in ſeipſo clauſionem & extremam in
remotiſſimo ſuæ diuinitatis receſſu profundam ac ſolitariam re/
tractionem de eo intelligimus ipſo penitiſſime in abyſſo ſuarum
tenebrarum ſe contegente: & nullo modo in dilatatione ac pro/
fuſione ſuarum bonitatum ac fontani ſplendoris ſe manifeſtan/
te.

¶Ex præcedenti concluſione intelligi poteſt cur dicatur apud ca
baliſtas ꝙ deus induit ſe decem ueſtimentis quando creauit ſæ/
culum.

¶Qui intellexerit in dextrali coordinatione ſubordinationem
pietatis ad ſapientiam: perfecte intelliget: per uiam Cabalæ quo
modo Abraam in die ſuo per rectam lineam uidit diem Chriſti
& gauiſus eſt.

¶Effectus qui ſunt ſequuti poſt mortem Chriſti debent conuin
cere quemlibet Cabaliſtam ꝙ Ieſus Nazarenus fuit uerus Meſ/
ſias.

¶Ex hac concluſione & trigeſima ſuperius poſita ſeqtur ꝙ quili
bet Cabaliſta habet cōcedere ꝙ interrogatus Ieſus quis eſſet re
ctiſſime reſpondit dicens. Ego ſum principiū qui loquor uobis.

¶Hoc habent ineuitabiliter concedere Cabaliſte ꝙ uerus meſſi
as per aquam homines purgabit.

¶Sciri poteſt in Cabala per myſterium mem clauſi cur poſt ſe
Chriſtus miſerit paraclytum.

¶Scitur per fundamenta cabale q̃ recte dixerit Ieſus: Anteq̃ na
ſceretur Abraam ego ſum.
¶Per myſterium duarum litterarum uau & iod ſcitur quomodo
ipſe meſſias ut deus fuit principium ſuiipſius ut homo.
¶Scitur ex cabala per myſterium partis ſeptentrionalis cur iu/
dicabit deus ſæculum per ignem
¶Scitur in cabala apertiſſime cur dei filius cum aqua baptiſmi
uenerit & ſpiritus ſanctus cum igne.
¶Per eclipſatõem ſolis quæ accidit in morte Chriſti ſciri poteſt
ſm̃ fundamẽta cabalæ ꝙ tũc paſſus eſt filius dei & uerus meſſias.

¶Qui ſciet proprietatem Aquilonis in cabala: ſciet cur ſathan
Chriſto promiſit regna mundi ſi cadens eum adoraſſet.
¶Quicquid dicant cæteri cabaliſtæ: ego decem ſpheras ſic decẽ
numerationibus correſpondere dico: ut ab ædificio incipiendo
Iupiť ſit quartæ: mars quintæ: Sol ſextæ: Saturnus ſeptimæ: Ve
nus octauæ: Mercurius nonæ: Luna decimæ: tum ſupra ædificiũ
firmamentum tertiæ Primum mobile ſecundæ: cælum empyreũ
decimæ.
¶Qui ſciuerit correſpondentiam decem preceptorum ad pro/
hibentia per coniunctionem ueritatis aſtrologicæ cum ueritate
theologica uidebit ex fundamẽto noſtro præcedentis concluſio
nis quicquid alii dicant Cabaliſtæ primum preceptuꝫ primæ nu
merationi correſpondere: Secundum ſecundæ: Tertium tertiæ:
Quartum ſeptimæ: Quintum quartæ: Sextum quintæ: Septi
mum nonæ: Octauum octauæ: Nonum ſextæ: Decimum deci/
mæ.
¶Cum dicunt cabaliſtæ a ſeptima & octaua petendos filios: ita
dicas in merchiaua inferiori accipi: ut ab una petatur ut det: ab
altera ne prohibeat. Et quæ det & quæ prohibeat poteſt intelli
gere ex præcedentibus concluſionibus qui fuerit intelligens in
Aſtrologia & cabala.
¶Sicut fuit luna plena in Salomone: ita fuit plenus Sol in uero
Meſſia qui fuit Ieſus: & de conreſpondentia ad diminutionem

in ſedechia poteſt quis coniectare ſi profundat in cabala.

¶ Ex præcedenti concluſione intelligi poteſt cur euangeliſta Matheus in quatuordecim illis generationibus ante Chriſtum quaſdam dimiſerit.

¶ Cum fieri lucem nihil ſit aliud q̃ participare lucem: conueniens eſt ualde illa cabaliſtarum expoſitio ut in ly fiat lux. per lucẽ ſpeculum lucens intelligamus: & in ly facta eſt lux: ſpeculum nõ lucens.

¶ Quod dicunt Cabaliſtæ beatificandos nos in ſpeculo lucente repoſito ſanctis in futuro ſæculo: idem eſt præciſe ſequendo fundamenta eorum cum eo quod nos dicimus beatificãdos ſanctos in filio.

¶ Quod dicunt Cabaliſtæ lumen repoſitum in ſeptuplo lucere plus q̃ lumen relictum: mirabiliter conuenit arithmeticæ pythagoricæ.

¶ Qui ſciuerit explicare quaternarium: in denarium: habebit modum ſi ſit peritus Cabalæ deducendi ex nomine ineffabili nomen. lxxii. litterarum.

¶ Per præcedentem cõcluſionem poteſt intelligens in Arithmetica formali intelligere ꝙ operari per ſcemamphoras eſt proprium rationalis naturæ.

¶ Rectius foret illud Becadmin quod ponit gloſa chaldaica ſuper dictione Breſit: exponere de ſapientialibus ideis: q̃ de trigintaduabus uiis ut dicunt alii Cabaliſtæ. utrunq; tamen eſt rectum in Cabala.

¶ Qui profunde conſiderauerit quadruplicem rerum ſtatum. Primo unionis & ſtabilitæ mãſionis: Secundo proceſſionis: Tertio reuerſionis: Quarto beatificæ reunionis: Videbit litteram Beth cum prima littera: primum: cum media: medium: cum ultimis: ultima operari.

¶ Ex præcedenti concluſione poteſt contemplatiuus homo intelligere cur lex dei a Beth littera incipit: de qua ſcribitur ꝙ eſt immaculata: ꝙ erat cum eo cuncta componens: ꝙ eſt cõuertens animas: ꝙ facit dare fructum in tempore ſuo.

❡Per eandem concluſionem ſciri poteſt ꝙ idem filius qui eſt ſapientia patris : eſt qui omnia unit in patre : & per quem omnia facta ſunt: & a quo omnia conuertuntur: & in quo demũ ſabbatizant omnia.

❡Qui profunde conſiderauerit nouenarium beatitudinum numerum de quo apud Matheum in euangelio: uidebit illas mirabiliter conuenire nouenario nouem numerationum quæ ſunt infra primam: quæ eſt inacceſſibilis diuinitatis abyſſus.

❡Sicut Ariſtoteles diuiniorẽ philoſophiam : quã philoſophi antiqui ſub fabulis & apologis uelarũt: ipſe ſub philoſophicæ ſpeculationis facie diſſimulauit: & uerborum breuitate obſcurauit: ita Rabi Moyſes ægyptius in libro qui a latinis dicitur dux neutrorum dum per ſuperficialem uerborum corticem uidetur cum Philoſophis ambulare per latentes profundi ſenſus intelligentias: myſteria complectitur Cabalæ.

❡In textu Audi Iſrahel dominus deus noſter dominus unus: rectius eſt ut intelligatur ibi collectio ab inferiori ad ſuperius: & a ſuperiori ad inferius: q̃ ab inferiori ad ſuperius bis.

❡Rectius eſt ut AMEN tipheret dicat & regnum: ut per uiam numeri oſtenditur: q̃ ꝙ dicat regnum tantum ut quidam uolũt.

❡Ego animam noſtram ſic decem ſephirot adapto ut per unitatem ſuam ſit cum prima: per intellectum cum ſecunda: per rationem cum tertia: per ſuperiorem cõcupiſcibilem cum quarta: per ſuperiorem iraſcibilem cum quinta: per liberum arbitrium cum ſexta: & per hoc totum ut ad ſuperiora ſe conuertitur cum ſeptima: ut ad inferiora cũ octaua: & mixtum ex utroqꝫ potius per indifferentiam uel alternariam adheſionem q̃ ſimultaneam continentiam cum nona: & per potentiam qua inhabitat primum habitaculum cum decima.

❡Per dictum Cabaliſtarum ꝙ Cæli ſunt ex igne & aqua : ſimul & ueritatem Theologicam de ipſis ſephirot nobis manifeſtat: & philoſophicam ueritatem ꝙ elementa in cælo ſint tantum ſecundum actiuam uirtutem.

¶ Qui ſciuerit quid ſit denarius in Arithmetica formabili: & cognouerit naturā primi numeri ſpherici: ſciet illud quod ego adhuc apud aliquem Cabaliſtam non legi: & eſt quod ſit fundamētum ſecreti magni Iobelei in Cabala.

¶ Ex fundamento præcedentis concluſionis ſciri pariter poteſt ſecretum quinquaginta portaruȝ intelligentiæ: & milleſimæ generationis & regni omnium ſæculorum.

¶ Per modum legendi ſine punctis in lege: & modus ſcribendi res diuinas & unialis continentia per indeterminatum ambitum rerum diuinarum nobis oſtenditur.

¶ Per id quod dicunt Cabaliſtæ de ægypto & atteſtata eſt experientia habemus credere ꝙ terra ægypti ſit in analogia: & ſubordinatione proprietatis potentiæ.

¶ Sicut uera aſtrologia docet nos legere in libro dei: ita Cabala docet nos nos legere In libro legis.

¶ Finis.

¶ Impreſſum Romæ opera Venerabilis uiri Eucharii Silber alias Franck. Anno ab incarnatione Domini. Mcccc.lxxxvi. die Septima Decembris. Sedente Innocentio. viii. Pont. Max. Anno Pontificatus eiuſdem Tertio.

CONCLVSIONES non diſputabūtur niſi poſt Epiphaniam. Interim publicabuntur in omnibus Italiæ Gymnaſiis. Et ſiquis Philoſophus aut Theologus etiam ab extrema Italia arguendi gratia Romam uenire uoluerit pollicetur ipſe. D. diſputaturus ſe uiatici expenſas illi ſoluturum de ſuo :. .:.

¶REGISTRVM.

¶De adſcriptis
Beatitudo
In Chriſto
Senſus guſtus.

¶Intellectus
Licet ut
Inquantum
Per ſecretum.

¶Mineralium
Aliquo modo
In deo
Veſtigatione.

¶Iſta propoſitio
Per uiam
Numerum.

¶Et ſpeculatiuam
Re mundum
Scin & ſignificat.

FINIS

¶ Emendationes errorum iuxta numerum cartarum & primo.
¶ Carta prima: facie pͣma: ſcribitᷣ: quoad gentes attinet: & quo ad partes philoſophiæ: corrige quod ad gentes attinet: & quod ad partes philoſophiæ.
¶ Carta quinta: facie ſecunda: ſcribitᷣ: dicens ꝙ ſenſibile: corrige dicens ꝙ ſenſibile. itē inferius ubi ſcribitᷣ dabit Porphyrius: corrige dedit. Item paulo inferius ubi ſcribitur: eſt talis ꝙ prædicatum: corrige: ꝙ prædicatum.
¶ Carta ſexta: facie ſecūda: ubi ſcribitur: Ariſtoteles in libro corrige: in tertio libro.
¶ Carta nona: facie prima: ubi ſcribitur: aliunde ordinate: corrige aliunde ordinate mobiliter.
¶ Carta. x. facie. ii. ubi ſcribitᷣ: ſecunda pſephone & ponitᷣ principiū cōcluſionis: eſſe nō debet: qa pendet a cōcluſione que incipit ¶ Et ſi ſecūda: quæ ꝓtenditᷣ uſq; ad cōcluſionē. ¶ Scdm pͨcedentē
¶ Carta. xii. facie prima ubi ſcribitur: habet proportionem a diapente: dele a quia ſuperflue ponitur.
¶ Carta eadē facie. ii. in cōcluſiōe. ¶ Decē intra unūquenq; ſunt ultores: dele dictōes: deceptio: temeritas: qa ſupflue ponuntur.
¶ Carta. xv. facie. i. in concluſione quæ incipit ¶ De re nominaliter concepta: ubi ſcribitur eſt conceptus uniuerſaliſſimus: corrige: eſt conceptus rei conceptæ proprius & conuertibilis.
¶ Carta. xvi. facie. ii. ubi ſcribitᷣ: differentiæ accn̄talis habitus: corrige: differentiæ accidentales habitus. Itē paulo infra in concluſione ¶ Poſſibilis: ubi ſcribitᷣ: abſq; negatōe: corrige: negatione. Itē paulo infra in cōcluſione q̄ incipit ¶ Ordo librorū: ubi ſcribitᷣ: ab Ariſtotele ē iſte: īterpone: ab Ariſtotile tradite: ē iſte
¶ Carta. xvii. facie. ii. ubi ſcribitur: uoluntate nominum impoſitione: corrige: uoluntaria nominum impoſitione.
¶ Carta. xx. facie prima: ubi ſcribitur: ſuper excedentiam adeſſe corrige: per ſuperexcedentiā: Item inferius in concluſione ¶ Melius poteſt ſaluari: corrige: ſaluare.
¶ Carta. xxi. facie ſecunda: ubi ſcribitur ignotum potuerit: corrige: non potuerit.
¶ Carta. xxxv. & ultima in concluſione ¶ Qui ſciuerit: ubi ſcribitur: arithmetica formabili: corrige formali.

¶ Emendationes errorum iuxta numerum cartarum & primo.
¶ Carta prima: facie prima: ſcribit: quoad gentes attinet: & quo
ad partes philoſophiæ: corrige quod ad gentes attinet: & quod
ad partes philoſophiæ.
¶ Carta quinta: facie ſecunda: ſcribit: dicens q ſenſibile: corrige
dicens ꝙ ſenſibile. itẽ inferius ubi ſcribit dabit Porphyrius: cor
rige dedit. Item paulo inferius ubi ſcribitur: eſt talis q prædica-
tum: corrige: ꝙ prædicatum.
¶ Carta ſexta: facie ſecũda: ubi ſcribitur: Ariſtoteles in libro cor
rige: in tertio libro.
¶ Carta nona: facie prima: ubi ſcribitur: aliunde ordinate: corri
ge aliunde ordinate mobiliter.
¶ Carta .x. facie .ii. ubi ſcribit: ſecunda pſe phone & ponit princi
piũ cõcluſionis: eſſe nõ debet: qa pendet a cõcluſione que incipit
¶ Et ſi ſecũda: quæ pendit uſq; ad cõcluſionẽ ¶ Scdm præcedentẽ
¶ Carta .xii. facie prima ubi ſcribitur: habet proportionem a di
apente: dele a quia ſuperflue ponitur.
¶ Carta eadẽ facie .ii. in cõcluſiõe ¶ Decẽ intra uniſquenq; ſunt
ultores: dele dictões: deceptio: temeritas: qa ſuplue ponuntur.
¶ Carta .xv. facie .i. in concluſione quæ incipit ¶ Mere nomina
liter concepta: ubi ſcribitur eſt conceptus univerſaliſſimus: cor
rige: eſt conceptus rei conceptæ proprius & convertibilis.
¶ Carta .xvi. facie .ii. ubi ſcribit: differentiæ acrũtales habitus
corrige: differentiæ accidentales habitus. Itẽ paulo infra in con
cluſione ¶ Poſſibilis: ubi ſcribit: abſq; negatõe: corrige: negati
one. Itẽ paulo infra in cõcluſione q incipit ¶ Ordo librorũ: ubi
ſcribit: ab Ariſtotele ẽ iſte: īterpone: ab Ariſtotile traditꝰ ẽ iſte
¶ Carta .xvii. facie .ii. ubi ſcribitur voluntate nominum impoſi
tione: corrige: voluntaria nominum impoſitione.
¶ Carta .xx. facie prima: ubi ſcribitur: ſuper excedentiam adeſſe
corrige: per ſuperexcedentiã: Item inferius in concluſione ¶ Me
lius poteſt ſaluari: corrige: ſaluare.
¶ Carta .xxi. facie ſecunda: ubi ſcribitur ignotum potuerit: corri
ge: non potuerit.
¶ Carta .xxxv. & ultima in concluſione ¶ Qui ſciuerit: ubi ſcri-
bitur: arithmetica formabili: corrige formali.

Württ. Landes-bibliothek Stuttgart

Württembergische Landesbibliothek Stuttgart
gefördert durch Baden-Württemberg

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart

Württembergische Landesbibliothek Stuttgart

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart
gefördert durch
Baden-Württemberg

Württembergische Landesbibliothek Stuttgart

10.cc

10.00

In

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart

gefördert durch
Baden-Württemberg

¶ Emendationes errorum iuxta numerum cartarum & primo.
¶ Carta prima: facie ꝑma: ſcribit̃: quoad gentes attinet: & qu
ad partes philoſophiæ: corrige quod ad gentes attinet: & quo
ad partes philoſophiæ.
¶ Carta quinta: facie ſecunda: ſcribit̃: dicens ꝗ ſenſibile: corrig
dicens ꝙ ſenſibile. itē inferius ubi ſcribit̃ dabit Porphyrius: co
rige dedit. Item paulo inferius ubi ſcribitur: eſt talis ꝗ prædica
tum: corrige: ꝙ prædicatum.
¶ Carta ſexta: facie ſecũda: ubi ſcribitur: Ariſtoteles in libro co
rige: in tertio libro.
¶ Carta nona: facie prima: ubi ſcribitur: aliunde ordinate: cor
ge aliunde ordinate mobiliter.
¶ Carta. x. facie. ii. ubi ſcribit̃: ſecunda pſephone & ponit̃ prin
piũ cõcluſionis: eſſe nõ debet: qa pendet a cõcluſione que incip
¶ Et ſi ſecũda: quæ ꝓtendit̃ uſqꝫ ad cõcluſionē. ¶ Scdm ꝓceden
¶ Carta. xii. facie prima ubi ſcribitur: habet proportionem a c
apente: dele a quia ſuperflue ponitur.
¶ Carta eadē facie. ii. in cõcluſiõe. ¶ Decē intra unũquenqꝫ ſun
ultores: dele dictões: deceptio: temeritas: qa ſupflue ponuntu
¶ Carta. xv. facie. i. in concluſione quæ incipit ¶ De re nomin
liter concepta: ubi ſcribitur eſt conceptus uniuerſaliſſimus: co
rige: eſt conceptus rei conceptæ proprius & conuertibilis.
¶ Carta. xvi. facie. ii. ubi ſcribit̃: differentiæ accñtalis habitus
corrige: differentiæ accidentales habitus. Itē paulo infra in co
cluſione ¶ Poſſibilis: ubi ſcribit̃: abſqꝫ negatõe: corrige: nega
one. Itē paulo infra in cõcluſione q̃ incipit ¶ Ordo librorũ: ub
ſcribit̃: ab Ariſtotele ē iſte: īterpone: ab Ariſtotile tradite: ē iſt
¶ Carta. xvii. facie. ii. ubi ſcribitur: uoluntate nominum impo
tione: corrige: uoluntaria nominum impoſitione.
¶ Carta. xx. facie prima: ubi ſcribitur: ſuper excedentiam adeſſ
corrige: per ſuperexcedentiã: Item inferius in concluſione ¶ M
lius poteſt ſaluari: corrige: ſaluare.
¶ Carta. xxi. facie ſecunda: ubi ſcribitur ignotum potuerit: corri
ge: non potuerit.
¶ Carta. xxxv. & ultima in concluſione ¶ Qui ſciuerit: ubi ſcri-
bitur: arithmetica formabili: corrige formali.

Württembergische
Landesbibliothek
Stuttgart

PICI
CONCLUS
ROMAE
1486
Incun.
12999